

Okan Kurdoğlu

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

12.4.2007

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Adem babadan bu yana

Yürüyorum kanayan gecenin bağrında
Bir ben
Bir Nursen
Soğuk kaldırımlar
aç midemiz
ve beynim kemiren sömürü
ve sigaram
Mussolini den bu yana

Erken öten horoz olur liberal bozgun
Yırtar kefenini haklı direnişli tarih
Şiirlerde devşirilen emek
Bir an gökkuşaağı düşürür sofraya
Yinede her köşede
ömrümüzün kapısını
Hep acıya ve hüzne çalan
Katiller
Adem babadan bu yana

Öykümüz solgun gül olur
Öpüşümüz kerem tadında
Sayarsın seni bekleten kuşukları
Hangi dost ellerinden tutar
Hangi sevda yaşatır ütopyanı
Koynunda ihtilal yalnızlığı yatar
Gülen çocuklar doğsun istersin
Memeleri bereketli toprak
Ve analar sabahı merhaba ile kucaklasın
İstersin
Deniz; in darağacında kalışından bu yana

Okan Kurdoğlu

Ađlamak dűşűyor hazıranda

ađlamak dűşűyor hazıranda
çığlığım içimde boğulur
sararmış çiçekler susar
ben toz bulutuyum
hiç kimsenin görmediği
acıya umutsuzluğa direnen
dudağımda nurşenin yarım kalan izi
ađlamak dűşűyor hazıranda

gebe bahar olsa ellerim
sensiz hayatlar doğursa kendine
ey saklambaçlarda koşan yanık çocukluğum
boşuna çırpınma yenilmişim
bizi kim emzirir
hırsızın arsızın kucağında
basıyor yanlızlığımı kendi infazım
kirlilik
çirkinlik
dalkavukluk
esrarkeş tinerici
ve tüm karanlık....
beni benden koparıyor
yarattıđım dűřlerim
arkamızda dönen dolaplar
ađlamak dűşűyor hazıranda

bıktım
yoluna dűřmekten
feryat olmaktan gözlerinde
an gelir anıları eşmekten

boşuna çırpınma yenilmişsin
geç kalır naçar direnişler
kanayan yüreğimde akrep boğumu
ađlamak dűşűyor hazıranda

istanbulda eşkiya kol geziyor
kusuyor sokaklar iğrenç sesini
polisler boş kovan toplar
yine kahpe kurşunu
yağmur sağnak yağar
ayni gece
gabarda cudide
yılan ıslığı
anaların yarası kanar
bađrımıza řeytan dűşűyor
bedenimiz kan
gecikmiř sevdaları dövűyor nurřen
uzayıp gidiyor suistimal ölümleri
gözbebeğimde yaşayan sevda dilimleri
hoşçakal

dilenmeye direnen
çocukların aç elleri
hala siyasetin katil dilleri
kördüğüm nakışında ömrümüze
kuşatılan sokaklarda
yüreğim ihanet ölüsü düşüyor yerlere
kötü bestede yüzümüz
hain ve karanlıkta
umuda direniş deşer etimi
ağlamak düşüyor hazıranda

gidiyorum
bunca hançerin
bunca yılanların
kolgezdiği sokaklardan
açılmamış bir hayat bulmaya
hoşçakalın
sinsi gülüşler
ağlamak düşüyor hazıranda

.....

25 02 2007

Okan Kurdoğlu

Ah dostum nazif

baharın tadı yok
ayışığı dağıtır
mundar bir ayrılığı
yüzünde acının kirmeni sayılır
geceler ne yaralar açar
belki hiç aklına gelmemiş
hey dostum nazif
bir avuç aşk için
parçalanıyorsun liğme,liğme
teselli ederken kadehlerde rakı
sol yanında tutuşan ateş baki
almış idam soğukluğu
bulutlar kara öpersen ölürsün
gözler yırtmak için
tekmeliyor göz kapaklarını
içindeki çocuk ölüyor
savuruyor seni bu hoyrat ayrılık
yak bir sigara
boyun kıldan ince
insan yaprak gibi düşüyor
kavuşmadan sevince
hüzün davulları çalıyor
pusuya yatmış ölümler
savuruyor seni bu hoyrat ayrılık
ah dostum nazif
yırtılır mi beyaz sayfalar
hala titreme yüreğinde
boğazında düğümler
nefesini kesen
yalın bir sevda idi oysa
ah dostum nazif
acı sesimizle
donuyor önümüzde yaşanacak zaman
göğsümüzde sıcak bir kız koşuyor
kelepçeli hayallerle
annemiz hasretimizi taşıyor
kendi etimizi ısırır dişlerimiz
yine de dingin duralım
belki bir gün
koşar gelir tutuşan dizeler
güzel günlere gebe kalır yüzler
belki kefenini yırtar
şafağa yorgun düşmüş dizler
hiç pusuya yatmamıştın
kötü oyuncu olmamıştın
bu oyunda
çocuklar gökkuşağınla koşarken yolunda
nerden çıktı bu haylaz yangın
yüzündeki yorgunluk
hasreti tutsak etmiş sana
bir yazı yazıyorsun rüzgara
yanan yana

hoşçakal diyerek
ah dostum nazif
bir koşede yıtıp gitmek
hergün her gece
her saat
dirhem,dirhem bitmek
teselli olurken
bir kaç kadeh rakı
okan seni çok iyi anlıyor.....
anlamayansa insan değil ki.....

okan kurdoğlu 2006

Okan Kurdoğlu

Anne

anam ellerinde yeni dünya
anam kardelen
zulüm sayfalarında gökkuşığı

ihametli zamanlardan
kaçırdı güzel günleri
dövüştü yıllarca çocuğu için
aç kaldı susuz kaldı
dövüştü ekmek için
işkençe ve kırbaçların ortasında
cemre düşsün diye kundağına

yorgun ve solgun köleliği
kerbelada koyup
yenilmedi ne bağıdatta
ne filistinde
ne somalide
harelendi sömürünün
ve emperyalizmin kirli sularında

şefkatli sıcak gözleri
mübarek yüzü
emzirmek için yavrusunu
kırdı karanlık zincirleri
yeni şafaklar nakışladı çocuklarına
sabır kirmeninde
eğirdi durdu çığığını
nabzı durana dek
onuru için yürüdü

Okan Kurdoğlu

Arhavi küçük bir şehir

arhavi küçük bir şehir
bir ayağı deniz kıyısında
bir ayağı
yeşilin rahmine oturmuş
sevdalara koşturur insanı
küçük paris derler adına
şirindir
atmacanın gölgesi vurur sokaklara
esmer kumral kızları
nazlı sıcak elleri
mavi kara gözleri
kimisine bakmaya doyumaz
kimisinin adı sorulmaz
moda rüzgarları eser
enteller dolanır yaz aylarında
kışın kar yalnızlığı
kaldırımların sessiz feryadı
birde şennur yaşamaktadır
dedim ya
şirin bir kent arhavi
bir ayağı deniz kıyısında
şimdi dolgularla
taş yığınları girdi
denizle aramıza
tuz basıyor doğa katilleri
yaramıza
içimizde tebessüm ölüyor
ne deniz ne kumsal ne kadınlar
taş galerilerinde
cengiz inşaatın utanmazlığı
siyasetin kirli sayfalarından çıkmış
köpek kokulu feodal
dinamitlerde kırılır tabiat ana
ses kirliliği
insan kirliliği
siyaset voltalarında biten mahsumiyet
ah tutar
henüz doğmamış çocukların
ahı tutar
dürüslük bu şehirde çatırdamaktadır
meteliğe kul olanlar
kendini
şeytana satmaktadır
dedim ya
şirin bir kent arhavi
bir de şennur yaşamaktadır
dedim ya
bu şehir eskiden meleklerin şehri idi
analar onura gebe
oyasıyla yatıyor kızlar hayale
gözleri çakmaktaşı kahraman
yalan keşfedilmemişti

ihamet bu yakadan hiç geçmemişti
taa ki
meteliğin kahpe yanını tanıyana dek
şimdi çay bahçeleri
entrika sayfalarında gezer
bir de şennur bu şehirde yaşar
sömürü hevesinde puşt
yüzüne güler
akal sesiyle gelir
bencillik kabuğundan çıkamamış
kan emici dolanır
yedi başlı yılan
dedim ya bir de şennur yaşar
bir gün kendi kendini yakacak
bir gün yaptıklarından utanacak
ah bu şehir
dudağıma sevda çiçekleri eken.....
şimdi
benim suladığım ağaca
beni asarlar
ben kendimi küllerden nasıl yaratırım
kısaca olan olmuş arhavi
iri göğüslü kızları
erotizim peşinde delikanlıları
birde şennur
bir bakışta karanlık vurur
göz göre göre yakarlar beni
doğmamış çocuklar ağlar
anamız babamız
bize nasıl bir yaşamak sunar.....

Okan Kurdoğlu

Aşkı bilmeyen şehir

ah o eski kent
kar beyazı insanlarımız
baharı ana gibi getiren ağaçlar
kulağımızı sevdâyla dolduran kuşlar
vicdanımız, gül kokan yanımız

şimdi aşkı bilmez olmuş bu şehir
iharetler sağnak gibi yağıyor
haramiler tezgahında sokak
aç solgun
güllerin dar ağacındaki yalnızlığı
puşt bir an geçer önümüzden
kırmızı donlu fahişeler
aids kurmuş zamana tuzağını
alafora göğüsler yem tutar
genç zamparalar avda
karanlık döllere her tavda

şehir susamış kana
haindir
zapteder yalan tüm geceyi
kırılır ihtiyar gitar
yarının gelini bugünden yatar
bugünden kirlenir yarınlar
hatalar dizilmiş gecenin zincirlerine
ard arda gelir korkunç depremleri ile
hırsız ve arsız adam

hep esmer kokuyor bu kent bana
tokatlar beni bakışlar
şamar oğlanına dönerim
çoğalıyor kayıp adresler
emekte siyasi talan
yürekte sevdâyla gelen yalan
bir tek gözümde canlanır
erzincanlı kızın bahar kokan yüzü
ayşe evde kalmış
namuslu kızdı doğrusu

haramiler tezgahında sokak
ezilen şeref
ezilen sevda
ezilen mavi çocuk
dergah yarasaların komaz bizi
bitmeli yalan nakarat
kusturan nankör kabahat
usulca düşerken döl yataklarına çocuklar
neden
kundaksız kalır ağlayışlarda
hayat kirmeninde
acı ve borç emecektir
sabrını grevlerde tüketecektir

kul hakkı yiyenler
kendi çöplüğünde geberecektir

haramiler tezgahında sokak
ezilen şeref
ezilen sevda
ezilen mavi çocuk
bu şehir böyle değildi
dökülmüş sokağa ihanet kıvılcımı
sabırla tutuyor toprak köleleri
hincını
bakma öyle
onur çekecek bir gün kılıcını

talandan çıkamamış adam
bir düşlerinde esmer dönesiyle yatar
cenneti zemheri çalar
kalbimizi hüzün yalar
hayat belirsiz bir semtte ansızın solar

okan kurdoğlu 2006

Okan Kurdoğlu

Aşkımlı yazdığım sokaklar gidiyorum

Ey dik durmanın çığlık olduğu şehir
Bu kadar hergele olunmaz
Ey kara yazgımın öfkelerinde boğulan duruşum
Bu kadar acı verilmez
Ey yaşamak ağrısıyla palazlanan sevgilim
Neden bu zülüm bu işkence

bu şehirde ay bana gülmüyor
hezimeti kabul ediyorum cebren
darmadağınık hayatım bitti
umudum uzak diyarlar
elveda aşkımlı yazdığım sokaklar gidiyorum
kırık yakamoz gibi

son günüm bu şehirde
sokaklar sensiz naçar
göz çukurlarımda yılların yorgunluğu
şafaklar benden kaçır
elveda aşkımlı yazdığım sokaklar gidiyorum
yıkılmış bir duvar gibi

beni anlamaz ciğerparem
sen küsmüş hayaller küsmüş
gün küsmüş gece küsmüş
karanlık beni sormuş
öyle ise neden hala durmak
elveda aşkımlı yazdığım sokaklar gidiyorum
bir uçurum gibi

11 03 2007

Okan Kurdoğlu

Ayrılığı anlatan şehir

yapayalnız düşünüyorum şafağa
kaldırımlarda insan sürüleri
bir ip atılmamış boynuma
beni bıçaklar ayrılık ölüleri

bana acıyı anlatan şehir
asfaltları yamalı
hangi yüze baksam ölü tadı
beni yalnızlığa koyan şehir

bir adım
bir adım daha
ve adımlar
nereye kadar gider
bu kuyruk acısı
ve ihanetler taşıyan
ve açlığı
ve işsizliği
ve seni taşıyan bu şehir
ne kadar güldürür kendini

sağnak yağın yağmur
heyelanlar taşıyor gözlerime
bana ayrılığı anlatan şehir
ne istersem vermez
bir umut katlıamcısı
evet sevipte alamadım
yırtıp gitmek ister kefenini düş ölüleri

bana yalnızlığı anlatan şehir
mundar akşamalara koşarım
beynime sürülerle düşünür evam
kopmaz saplantılar
ayyaş doldururum içime zamanı

bana ayrılığı anlatan şehir
kimse tanımaz beni
yüzümde yara orduları
her gece kendini doğurur
ayrılıklarda bilenmiş kin
yenilgilerin bende kalan yanı
işte bilgisayar çağı

düştü bir kere ateş içime
ne etsem yakar
dinlemez yüreğin sözünü
eski yaradır
kendini kaybedersin
bir sen birde kaldırımlar
birde kapanmaz yara kalır
bunu yaşamadan bilemezsin

.....

15 01 2007

Okan Kurdoğlu

Ayrılığın ardında kalanlar

gün sevdıyla dolardı içime
nazlı nazlı
o güzel sevda
o güzel kız
o güzel gençliğim
savurunca kendini sokaklara
türküydü dilime düşen
utangaç bölünürdü gözleri
öpsem kuruyacaktı
bütün şehir bilirdi
köşelerde kimi gözlediğim
ben aşka yenildim

şeytan yüzünü gösterir
hayaller umutlar sevinçler kayıp
kalbimin yanlışlarında
kararıp gitti beyaz sayfalar
hayat bağışlamaz seni
ahlar düşer dilime
ve ahlar her renkte tutar

bedenim ceset olmuş susar
intihar buğusundayım
iharetler yalnızlıklığı basar
bir gün karanlığında sen kalacaksın
ve sen alıp gideceksin silahlarını
dağlar susacak
ve ben koparırım
bu zulüm ve acıyı bedenimden

ey yalnızlığı öpen kalbim
sol yanım yaralı kuş
gülümezsün yüzüme ukala bakışlarla
düşlerimin kararın sayfalarında
gülümezsün paramparça kırılmalarıma
belki utanmayı öğreneceksin
ayağın kaydığında
nedenini soracak yüzün kalmamıştır
bir nedeni vardır elbet

ayrılığın ardındaki
sürgitsin kaypaklığın ve oynaşmaların
sızlamaz yüreğim aldatmaların kıyısında
öcüm alınır hesabım sorulur
herkes er geç
kendi kirliliğinde boğulur
bu çelme bana ders olur

Okan Kurdoğlu

Baharlar

mevsim bahar
gün bahar
adın bahar
dökülüyor yapraklar çıplak,çıplak
ırmaklarda kirli kaçırlar
sokaklarda filizlenir
şeytan hazırlığı
kavrırım sabırsız
baldıran akşamında hayatla sevişmeleri
dem tutar suskun ihanetlerin ardı
hançerlenir sevgiden yana ne varsa
yine boran
yine sel
yüzümde tetiklenir patlar
binlerce kavga binlerce yalan
binlerce mermi
bir günde doğrularla gel
beni mahküm say gözlerine
sekmekte hasret kırık düşlere
belki tutar mayası yoğurdun
sorarlar anaya bu kızı
hangi dul zamanda doğurdun
gün sevda
yıl sevda
adın sevda
yanlızlık bugün bana yine yosma
buğulanır aynalarda yüzüm
zoraki çakılmış yüreğime tasma
gözlerim dağlansa yeridir
işte bu aşkın zehridir
bana yaşamayı öğreten o dudak
an,an koparır bedenimi sancıyarak
ah kadife şarkı
dikenli tele takılan gülüş
yanılığdan arta kalan
yorgunluk yıkılmışlık
küfürlü boş sayfa
dügümlenir boğazımda umudun türküsü
ve bu ah her renkte tutar
ve nurşen her renkte yatar
bu gün ben yarın seni satar

Okan Kurdoğlu

Barış ölmedi ölmeyecek

bu baharda sabahlar
hoyrat çalıyor ısığını
dumanlar saklıyor kanlı dönemeçleri
gabar terör karanlığında
kaşpeli pusulara gebe
dağlar yoruyor kanlı gözlerimi
emniyetsiz tetikler koşuyor göğsüme
puşt çalıyor özlemlerimi

sık dışını anne
güneşten ayrı düştüm
yıldız doğuyor avuçlarıma
ne garip
ben ölmedim anne
bakma öyle yüzüme
ağlıyormusun anne

salıncak yok
çocukların beyaz sesi kayıp
sevgilimin sıcaklığı geride
hiç bir adam açlıktan ölmüyor
burada benim yüzüm gülüyor
ben ölmedim anne
karalar bağlama

içimde adaletin keskin yüzü
gözlerimde yaylanın soğuk suyu
üstüme yağıyor
vatanımın vefalı kokusu
sakın üzülme annem
gökyüzünü mavi göresin diye
adımı çaktım
gururun olsun
deyyusa yol yok
ben ölmedim anne
sakın üzülme
ağlama ne olursun

sırtın yere gelmesin diye
göğsün kabarsın diye
adımı güllere astım
sabırlı ol sık dışını
bak o zaman anne
bayrak olup dalgalanırken
çocuklar oyuna sevdalanırken
bir gülde
bir pınarda
ben doğacağım
karşında yiğit göreceksin
doruklarda yeşerdiğimi bileceksin
bitecek dağlardaki pusu
nice çocukların olacak

barış adında
bu barış ölmedi ölmeyecek
on sekiz karanfili koparan
o pusudaki hain
asla ama asla gülmeyecek

.....
Okan Kurdoğlu

Ben hala çocuktum

çocuğum ben
sevda kırıntılarında sallanıp duran
kıyısında unutulmuşum ayrılığın
kendi kuruntularımda ilerliyor zaman
hayallerimde infilak oluyorum
oysa ben hala çocuktum
yangın ve yanılmaların göbeğinde

sadece yüzüme bak
korkak ve yoksul
gözüme bak göç etmiyor sancılar
göğsümü eşeliyor yalnızlık
yaralıyım
horlanmışım
kırılmışım
oysa ben çocuktum
yine seni düşünürüm

keşke doğmasam diyor kader
bir yanım çocuktum belki
bir yanım kuş
dört yanım ısırgan
ekmek kuyruklarında analar
yüreğim pençelerimde kalır
bu ne tutsaklık
yine yine seni düşünürüm

yine seni düşünürüm
savaşa gider gibi cesurca
oysa hala çocuktum
kimin yüzüne baksam
açlık
ateş
barut
hastalıklar ve kan
zalimler ölüm dansında
ayrılık zor olsada
yine seni düşünürüm
oysa hala çocuktum

yaşama mahkum edilmişim
şiirlere tutundum
bağışlasın beni
nereye vursam başımı
fayda etmez unutuldum
dövüp durdum dizlerimi
süngüler ucunda kar tanesiyim
hala gözlerin gözümde gitmez
susar kör talih
ben yine çocuktum
kıtliklar ve kıyımlar var kundağımda
yine seni düşünürüm

kuşlar uçuyor acı ötüşlerle
avuçlarımda yangın var
gebe toprak ağlar
sırtımda koca dünya
belki seni söyler mevsimler
büyürsün gözlerimde
belki seni söyler inceden saz
belki sen kokarsın bu yaz
belki o gözlerin
siler ölümü gözümde
yine seni düşünürüm
var olduğum sürece
acımasızlığın kavgaların katletliği etimizle

07

Okan Kurdoğlu

Beni doğurganlığınla bekle

yüreğim yanıyor
anlatamıyorum
şu kaldırımlarda kırılan yolculuğu
hüzün bir dişi gibi kıvrılır yatağında
yalanlar
yangınlar
düş kırıkları
keskin dönemeçler
acının rahmine düşmüş gönül
bir izmarit misali
yine de
son bir tutunuşla
ey nazlı bahar
seviyorum seni işte o kadar

.....
anlatamazsam
bakma suskun duruşuma
ne bozgunlar ısıtır
göğsümü
bu bağ bozumu
giyotine vursalar başımı
etimi bir, bir koparsa
o zehirli dişler
bakma suskun duruşuma
yine seni seveceğim

.....
unutmayı sildim belleğimden
öyle gelip geçmeyecek
etimle kemiğimle
dört mevsim sen kuşatacaksın
düşlerimden fıskıran öyküleri
günler ki işkence olurken
gözlerin tutuşurken rezil kıyılarda
zavallı bahar olurum
zemheri ayazında
seviyorum işte seni
o kadar

.....
hümeyra geçecek belki
ayşeler cananlar
bir gün olsun gülmeden
darağacında koparsalar boynumu
aç susuz uykusuz
yine seni seveceğim
beni doğurganlığınla bekle
senin gözlerinde bitecek
ecel öpüşünle girecek bedenime
ne olursa olsun gel
sorgusuz, sualsiz, pervasızca
hep seni seveceğim.....

.....
okan kurdoğlu 2006

Okan Kurdoğlu

Benim öldüğüm gece

herkesin öldüğü bir gece vardır
herkesin kendini gömdüğü bir gece
saçını başını yolduğu bir gece

karanlık start almış gece yarısına
vakitlerden ne bilmiyorum
saatim yok
sarhoş adımlarda yıtırdım
anamın üzgün bakışları arasında
kapıyı kapatıp hain sokağa düştüm
günüm sisleniyor
meyhane yoluna düşme vakti
içimi kemiren yalnızlığın
uslanmaz sesi geliyor
ayın bulutlardan kaçtığı gece
beni karanlığa attığı gece
kendimi saldım bozgun tarlasına
şu meyhanenin gürültüsünde çekilmiyor
ezilmiş bir gül
solgun bir yüreğin
kurtuluşunu arar içmelerle
sağnak gibi yağar kalleşlik
mecbursun yudumlarda geçmeye
masama kadehler hızlı adımlarla geliyor
içtikçe rakıyı tebessümüm kendini doğurmakta
herkes kendi derdinde
okan kimin umurunda
düşmüş kimin elinde
dudaklarımda eski bir beste
(sevemedim kara gözlüm seni doyunca
kışkandım durdum elden ömür boyunca)
diyerek
çıktım ağır adımlarla meyhaneden
ne kadınla aşk pazarlığı eden adam
sorhoşluğuna yenik çocuk
umursamadım
uzaklaştım kahreden geceden
nerededir diye geçerken içimde sis
nehirin yanağında mi
yoksa ellerin otağında mi
diyerek
geçtim ihanetin bende kalan yanını
ayaklarım tek dostum beni taşıyan
soğukta, kavgada, aç, susuz, uykusuz
ayın bulutlardan kaçtığı gece
yaralarımı deştığı gece
adımlarımı tutturamadım yürüdüm
çöp tenekesini tekmeledim
sokak lambasını taşıladım
uzansaydım yıldızları koparıp atacaktım
ayışığını kurşunlara tutacaktım
kimse görmesin diye

kimsenin düşünene girmesin diye
benim öldüğüm gece
veya senin öldüğün gece
ayın bulutlardan kaçtığı gece
bu gece işkence geliyor yaşamak
gül geçiyor gözümden
titredim, emekledim
yönümü tayin edemedim
kıskançlığımı hatırladım
yalan olup kuduran düşlerimi de
yırtarcasına boğazımı bağırarak istedim
sel olurcasına ağlamak
ne çok şey gördüm
benim öldüğüm gece
veya senin öldüğün gece
ayın bulutlardan kaçtığı gece
içime yaralar açtığı gece
yere çöktüm
buğulu gözlerle sağa sola baktım
gözlerimi silen yoktu canımı yaktım
kaderimi tekmeledim
yazgım böyleymiş nerden bileydim
zaman ilerliyor
gece sabahı zalimce çekiyor
sokakta çöp arabası ve çöpçüler kalmış
ayrılığım yapayalnız dolanıp duruyor
sağlam bildiğim dal bile kırılıyor
içimde bir kötülük uyanıyor
kıyamadığım gül bile dikenini bana salıyor
domarlarımda dolaşan isim
nasılda soğuk
ihanetin kirli öpüşlerine açmış kendini
kimin kapılarında maskara olduk
yargılanmalarda kendimizi bulduk
oturduk bir köşeye
çoban ateşleri geçiyor içimden
ve ateş böcekleri
ne zaman özgür kalacak bu yürek
dinecek bu acının çakal dişlemeleri
benim öldüğüm gece
veya senin öldüğün gece
yürüyorum nereye yürüdüğümü bilmeden
kendimi öldü sayıyorum can bedenden gitmeden

gecenin kıyısına dalıyorum
işkence geçiyor yalın sevdadan
yüzüm yerlerde
sırtımdaki yük
yanlızlığın keskin dişleri
gecenin kıyısında bir ben
birde güvercin ölüleri
neden ben ve bu kaldırımlar

yapayanlız
yoksul bir yıldız göğsümde çalkalanıyor
ve bir kaç gün öncesinden gelen
sevda kırıkları
iğrenç sevmeler
boğulmalar sevda parantezinin içinde
boynumda ip durur
ve bahtımda hainlik it gibi kudurur
bu benim öldüğüm gecedir
tutun beni tutun ne olur
yaşayan herkes bir gün ölür
insan olan bunu bilir
ve öyle yürür.....

Okan Kurdoğlu

Bırakın tetikler uyusun

iki darbe gördük
menderes darağacında kaldı
aynası kırıldı ellerine battı
yusuflar denizler niceleri
yirimisinde kopardılar ağızındaki heceleri

.....
öcalan ense yapar
helal ekmek yer kudurmuş ağızıyla
kara sazını çalar
bir halt sanan
yalaka olur yalamayı örnekler

.....
koltuğuna uzanmış siyaset dümbük
bir adım ileri gidemez
yerinde sayar durur
gülmesin yüzünüz
alnımızda aç kurşun
bırakın tetikler biraz uyusun
ahmetler ayşeler ninniyle büyüsün

.....
yangın var yanmış yavrumun elleri
şakıyor gözlerimde
çocuklardan kopan dizeler
teskere geçmiş
lübnana gidiyor asker

.....
mazlumun sessizliğinde fırtınalar
cellat soğukluğu dolanır
mutluluğumuzu gelir alır
ağız aç kaldık
doğduğumuz topraklardan
göçlerle kaçtık

.....
bizi düşlerden ayrı koyan adam
insanlar bir gün ölür
kavgasıyla sevdasıyla
kul hakkı yiyen
ellerimize kan koyanlar
gözü açık leş olur gider

.....
gülmesin yüzünüz
alnımızda aç kurşun
bırakın tetikler biraz uyusun
mehmetler sevgiler ninniyle büyüsün

.....
haydutun geçmez huyu
çek elini yüzümden
kardeşi kardeşe satan it soyu
yedi başlı yılan
mevsimler yesin elindeki piç yavruyu

Okan Kurdoğlu

Bir bukalemunu sevmek

yoksul duruşu gözlerimin
haziran uçurum dansında
Sevdiği... olamadım sevdiklerimin
Belayı hep onlarda buldum
Hep karşılıksız kaldılar
nabzim çıldırasiya

dünyamı vermiştim
beni zamansız zamanda vurdular
kalbime hüsrana attılar
karanlığa gönül verip yattılar
bir çare
hüzne
ihanete
acıya
bir çare
gelmesin iki yakan bir araya
eğer olmadınsa derman bu yaraya
.....

alnımda amansız sevda
bu şehir
rezil rüsva bir uçtan bir uca
bu şehirde
bir bukalemunu sevdim
fırtına dinmez
bu haziran zor geçer
yaram deride
şu canımla baş başa
bu böyle gitmez

göğsümde pınar köpüklenir
o pınarda birileri su içer
koparır zincirini hıncım
seni seven yüreğe mi sövsem
seni gözüme düşüren kadere mi sövsem
söyle ben kime sövsem
öfkeliyim
öfkem ateş
önünde durulmaz
canım yanıyor
gözlerim dinmez ağlayışlarda
önümde dağ olsa duramaz
bir çare diyor
hayata tutunan yanım
bir çare

utanmadan bir kadın sarkıyor geceye
ve orda kalbime iniyor
uyanıp yılanın ıslığı
nedir bu olanlar
aman korkunç karanlık

çocuklar duymasın
ne dağ kalmış ne nehir
suyumuz sırtlan dişi
boğaz derdinde anne baba
gözlerimiz feda olmuş
gözyaşına
bir çare
şu aşk denen yalancıya
ne oluyor bana
bir bukalemunu sevmek
ne kadar zor
şu tuzlu yaraya su serpmek
yaşamak ve ölmek
bu devran bunu iyi bilmekte
zaman gelecek
bukalemun susacak
zaman gelecek
okan son gülen olacak

Okan Kurdoğlu

Bir buştun işi

neden bunca ölmek bunca öldürölmek
Güne acı ve çileler
Saatlerin giyotin duruşu
Bağdat ta bombalar düşer
Kan gölü
Şarktağır pusuda kara yılan
Yaprak dökölür analar çığlık çığlık
İnsanlar kendi kanıyla ölü
Metropolde çalınmış hayatlar
Çocuklar batıyor
Katil olmanın gururunda eşkıyalar
Kılıcımı sıyırmak geliyor içimden
üleşiyor umudu çete başları
her şey ortada
neden bunca ölmek bunca öldürölmek
çocuklar liberalizmin dişine düşmüş
alis harikalar ülkesinden kopar
gecede ağlıyor ay
Filistin de kanlı Dilay
Karabağda zavallı bir bahar
Hocalıda katliam kuluçkasında ermeni
Yastıklar kan revan
Özgürlük yırtamaz kefeni
Şafağı eziyor yılan
Ne kuşlara oturacak dal
Ne güneşe çıkacak yol
Hani kaf dağı
Hani anka kuşu
hani hayallerime tutunan nurşen
Hep etimizi koparan
Bir buştun diş

okan kurdoğlu

Okan Kurdoğlu

Bir kucak güneş

hersabah uyanmakta insan
korkak ve yoksul
çürük dal gibi kırık şafak
umutta yitik doğurganlık
emek çalınmış
göznuru alınmış
çamur içinde
ulu orta gözü yaşlı kalınmış

oysa okşarken şafağın kokusunu
çanakkale içinde kahraman
çanakkale içinde büyük onur
şimdi düşlerde çocuk vurulur
doğmamış çocuğun adına
borçlu damgası vurulur
ah sarı kız her şey unutulur

menderes kaldı ipte
denizler yusuflar
yitirilir isyanlarda
bağdatta ağlayan ay
filistinde kanlı dilay
marmaradan aç geçiyor fay
ve hala yaşıyor tanrı edesiyle
kim bu yaşayan yılan sevdasıyla

ah esmer kız
sen sıcaktut yüreğini
yine de
bir kucak güneşle geleceğim sevmeye

kavga demeden
ekmek demeden
neden tutuşması binlerce sabahın
kırmadan zincirleri
kulağımızda hep köpek havlaması
çivisi çıkmış sokak manzarası
yıkılsın duvarlar bu sistem
kanlı mahsumiyet
bu beni çileden çıkarıyor
ana avrat sövmek geliyor dilime
yakaya yapışmasın yoksulluk
kanamasın çocukların düşleri
toplamasınlar yüzümüzden gülüşleri
akıl almaz şeytan işleri

yavrum sen sıcak tut yüreğini
bir kucak dolusu güneşle
gireceğim göğsüne

yoksulluktur gülüşmeye fren
yoksulluktur sevişmeye dikenli tel

yüreğim kanar
ah feodal duman
gölgemde dolanan kukumav

Okan Kurdoğlu

Cellat yalnızlığı

kan akıyordu
kan akıyordu
küçük kız mazlum bakıyordu
eli ayağı titremede
yırtılmış hayaller
kan dolu gözler
şah damarlarında küçük hayat
cellat yalnızlığında
yol alıyordu
boynunda ip
elinde kelepçe yoktu ama
kan akıyordu ellerinde
öksüz ses yankılarda

.....
zulaya düşmüş güzel günler
güneş sotada
gökyüzü yumruk gibi gerilmiş güne
açmış ağzını toprak
aç haliyle
titriyor hamile
doğurma diye deşiyor rahmini
hayvan yüzlü kalleş

.....
anaların göğsünden kopan onurlu yaşam
kirleniyor kan toplamış gözlerde
neden,neden pençe vurur
gülen yüzümüze

.....
kaç mevsimdir
karın ağrısında yazgılar
yoksulluk duvar olmuş sevdaya
yakarım birikmiş hıncımla
enperyalizmin kara yüzünü
çünkü tetikler gebe
yarını karartmaya
yüzkarası
el kapısında esir
işçilerin emeği alnımda
kavga vuracağım şafağa
cellat yalnızlığı susacak
anaların karnına düşüp
her seferinde yeniden doğacağım.....

okan kurdoğlu 2005 arhavi

Okan Kurdoğlu

Çocukcağız

duvar dibine çökmüş
üşüyor elleri
hergünü kerbela
yaralar borç çılgılığında
doğmadan gelir cellat sürüleri
dolaşır gözüyaşlı
eti kemiği yerlerde

yıkılmıştı çocukcağızı
kırık kalem
yırtık defter
patlak top
babasına uzatılan cop
hortumcudan geçen şafak
yıkılmıştı çocukcağızı

sesi çıkmadı sustu
babasının alın terine baktı
daha neler görecekti
gökyüzüne kaygılı aktı
dolunay solgundu
umut nerde
hayal nerde
kırgınlığı gözlerinde
vay benim gülüşüm
vay benim dirençli duruşum

koptu nefesinden taneler
neler bulacaktı çocuğu
yırılmıştı sırtındaki kocuğu
dikenli tele takılıp
bir tutam beyaz sayfa aşırırken
namusunu imansızlardan kaçıırken

yıkılmıştı çocukcağızı
babasının yüzünde kederli çatlak
sanki darağacında
çözemedi tutsaklığı
boğazında ip
sanki yarasalar etini koparacak
son kez sustu son kez baktı
vay benim gözlerim
ekmeğim
suyum
sevgilim
vay benim kurtuluşum
vay benim dik duruşum
nerede

yıkılmıştı çocukcağızı
bu it dalaşı
yaşamak tat vermez

çocuğun gözlerinde
o rezil yaşadığı sürece
gözyaşı dinmez.....

Okan Kurdoğlu

Durulmaz burada

zaman kabuğuna çekilmiş
haracını yer
çiçeklerin memesinde arılar
soluksuz kavgalarla şiir demler
kekik kokusunda dağ
mutluluk vadiyle ihaneti yemler

ihanet
tozu dumana katıp geliyor
kış kıyamete tutsak
hoyrat eliyle toprağı zehir ediyor
büyüyor esaret
bir dal nikotine
içkiye mahkum
biçak sırtında dövünür ütopya

ihanet
kelepçelerle yalnızlık
günden geceye
gözlere iner çilelerle şalter
nefret olur bağırarak gelir ihanet
balta gibi çöker
sevdanın kınalı göğsüne
çaresiz
ihanet olmuş garip yasa
durulmaz buralarda sevda bağlasa

ihanet ki
sevdalarda var olur
dostta düşmanda var olur
akıp giden hayatta hep var olur

ah anılara susamışlığımız
özlemin rahminde sancılanan zülüm
derin sevdaların pusularında
dökülür acı acı ihanet
analarda gözyaşı durur
puştun elinde namlu
ihanet olmuş garip yasa
durulmaz burada güller ağlasa

bayram kartlarındaki sevinç
öpüşmenin dudakta kalan sıcaklığı
çocukların gözlerindeki umut
her şafakta gülen gök
bir ömür şehirleri kuşatan sesimiz
ne kadar bizi bizde bırakır

hayallerin oyalarına vurulmuş zincir
ihanet tüm duvarları ısırır
ihanet olmuş garip yasa
durulmaz burada sevda bağlasa

Okan Kurdoğlu

Ellerinde öpülesi bir bahar

yürüdü zaman cemre kuşanarak
dayandı kanlı ve aç ağıtlara
can pazarına çiçek ölümlerine
yivlerde paramparça dudakları
gül yollarında esmer uçurum olmasa
dayanacaktı acıya bin yıl daha
bir tek sen değilsin
bu şehirde aklıma gardiyan
bir tek sen değilsin
şiir dolu maceram

bir sen değilsin bu şehirde
tanrı edasıyla haylaz rüzgar
yüreğinde korkunç akşam
birde onlar
ağzında çakal dişli feodaller
siyasetin dişiliğinde doğan karanlık
tenhalarda cam kırığı dokunan yoksulluk
soykırım yalanıyla kırılan kanadım
yani bir tek sen değilsin
uğursuz sonbahar
yanılmanın küstah yüzü
uyku tutuyor mu geceleri
boşver göreceksin yarın
bir okan ölür
ellerinde öpülesi bir bahar

insanca yaşamada boynu bükük manzaralar
yetimin hakkında gözü olan
canavar
tenhalarda narkotik düşkünlüğü
saatler fuhuş a çalar
bende çarmıh acısı
çocuktur varoşlarda ayaz ölümü
yani bir sen değilsin Nurşen
bu şehirde endamalı
birde onlar
yedi boğumlu akrepler
narkotik kokulu yılan sevdası
bende çırılçıplak sefalet
bir okan ölür
gözlerinde oyun sevinci

bu nasıl işkence
dağılıp dökülüyorum sessizce
tam on yıldır
duymazsın Nurşen
sevmenin bir yanı ustura ağzı
ve dönülmez fırtına
bu fırtınada bir okan ölür
yinede ah hep durur

Okan Kurdoğlu

Eşkiyalar

eşkiyalar kucaklar
yeni doğan çocuğu
eşkiyalar keser umut yolculuğu
kim diye sormayın
öyle sessiz öyle mazlum durmayın
insan yenemez ölümü
uyanın, kalksın yumruk
kimseye oyuncak olmayın
geceye düşüyor kanlı gökyüzü

eşkiyalar kucaklar
yeni doğan çocuğu
kim diye sormayın
adı hortumcu
adı kapkaççi
vergi
sömürü
kuyruklar
ölüm sağnak yağmur, boşalır
koltuğa yatan
kendini kaf dağında sanır

gebe kadın
aç adam
simit satan çocuk
toprak kokulu hamal
haykıracak elbet bir gün
binlerce yumruk
binlerce ses savurarak

.....
okan kurdoğlu 2006

Okan Kurdoğlu

Gazete sayfalarında

sokaklarda çıplak bir zaman
gazetelere düşüyor
sapık resimleri
ve şizofreni çalıyor yaşamları
anasını şişliyen
bacısına sarkıntı
bir utanmaz
poposunu sergiliyor ulu orta
ancak bir gün piç doğuracak
kendini güzel sanan avuntu
ninni yavrum ninni
bu günlerde gelir geçer
eski bir zaman ötüyor
rahmine piç düşüren nurşen
kim bilir kiminle yatıyor
kör bıçak hain ellerde gülüyor
sokaklarda fabrika dumanı
sokaklarda sevişmenin arsız kokusu
paparaziler namusuzluğu bilemekte
ratatifler yine kara baskıda
çıplak zaman düşüyor sayfalara
bıçak kemiğe dayanmış
hala yarasalar cirit atar
hala yaramıza tuz
hala kaldırımlarda eşkiya tedirginliği
ve hala
tv ler gazeteler
mankenlerin kuduran yanını ötüyor
ninni yavrum ninni
bu günlerde gelip geçer
çocuk istismari
cinnet koşularında adam
uyuşturucu ekmek arası yanarken
hala ilk sayfada
fahişe düşüyor puntolara
orta sayfada kayboluyor
mazlumun çığı
yüklemiş kanadına fırtınaları
yaşamak anlamını yitirmiş göğsünde
ninni yavrum ninni
bu günlerde gelip geçer
bıçak kemiğe dayanmış
usul usul geliyor öfkeler
umuda
geleceğe
çekilen tetik
kendi kendini ısırarak
o sayfalar onurlu emzirilen
çocukları yazacak.....

Okan Kurdoğlu

Gelmelisin

yanlız bir şarkıyım ben
kafiyesiz düşmüşüm şiirlere
ustura ağzında yıllarım
mermiler yağıyor üstüme
ne önümde siper
ne yanımda dostlar
soğuk betonlar üstünde
üzerime karanlık düşüyor
yaralar içinde ölmekteyim
ellerim kimsesiz
gelmelisin sen olmalısın
yüzüme bakan güneş
çıkan son nefes
sen olmalısın gelmelisin

göğsümde ülkemin kokusu
gözlerimde yarımın tutkusu
bir haber salsınlar
gel güllerle beraber
üstüme yağmurlar düşüyor
üşüyorum
gözlerim kimsesiz
titremeler sarıyor her yanı
kalkıp, kalkıp düşüyorum
gelmelisin

güneş köşe bucak kaçıyor
zaman dinmez yaralarımı deşiyor
mermiler yağmakta
ecel yüreğime işliyor
soğuklar içinde
tutanım yok
gelmelisin
yüzüme son gülen sen olmalısın
azrail yapışmadan yakama
son bakan sen olmalısın
iki elin kanda olsa da
gelmelisin

okan kurdoğlu 29 12 2006

Okan Kurdoğlu

Gidelim yüreğim bu şehir karanlık

Dağ eteklerinde
Sıra,sıra çay bahçeleri
Denize düşen efkarlı yakamoz
Bana dişlerinde ölüm getiren
Bu şehirde kaldırımlar
Ve bu sokaklar
Esmer sevgilide hain bıçak
Gidelim yüreğim bu şehir karanlık

Adsızım gölgesizim bedensiz
Bir de üstüne sensiz
Acıyı ayıklayıp ömürden
Kalem çekip
Avucumu yakan yazgıya
Kendimi yeniden yaratmak için
Gidelim yüreğim bu şehir kurşun

Yırtar umudu ihanet tırnakları
Aç değil miyim
Üryan değil miyim
Kırık vazo değil miyim
Aç kerkenez değil mi üstümde uçuşan
Neden susuyorsun
Bir kez olsun doyasıya saramadan sevdami
Gidiyorsam
Buna kim yaşamak der
Eskidi yüzüm
Mahpus duvarının yalnızlığında ömrüm
Bu korkunç sevda kurşun
Yitirdim kendimi öldüresiye
Gidelim yüreğim bu şehir ihanet

Apansız karşımdasın
Dünya duruyor
Şamar olup inince gözlerin
Sokaklarda çiledir yaşamak
Bir ben ve öldüren yara
Ve görmez kimseyi gözlerim
Başka notalarda koşar nurşen
Kör olasın gözlerim
Kör olasın
Sende belanı bulasın

Yine ihtilal öncesi sessizliğinde yürek
Ellerimde nehir kurur
Bir kibrit çaksa
Kim tutar beni
yanarım
Kaç mermi sıktın alnıma
Kaç mermi vurdu sevincimi
Neler aldı benden
Biz seviyorsak

Ele koşuyorsa sevdamız
Gidelim yüreğim bu Şehir acı

Bu ne viran
Bu ne cehennem
Bende bu kuyruk acısı
Sende o tanrı edası varken
Bu Şehirde bana mutluluk
Kaf dağında durur
Gidelim yüreğim bu Şehir beni öldürür

Okan Kurdoğlu

Hani benim yüzüm

Kara gözüyle
Buğday teni ile
Pınara koşan nazlı ceylan
Dört yanda efkarımla kara sevdam
Karşıma çıkmadan önce
Çarpmadan sol yanıma sıcak, sıcak
Güzel bir çocuktum
Şimdi ne sen kaldın
Nede saçlarım
Zaman neler doğurur kim bilir

.....
Kazığa bağlı çırılçıplak
Yanı sabahı alıp götürüyorsun
Kaç şehir değiştirsem yine sen
Kaç acıyı öpsem yine sen
Hani benim yüzüm
Dayan diyorsun

Bir Pazar ölüsü
Bak yüzüme Nurşen
Yüzüm belki Filistin
Yüzüm Irakta genç kız
Yüzüm Somali aç
Yüzüm şehit anası
Ama hiç olmayacak yalana muhtaç

Ellerim senin ellerin asla
Şiir kalacak
Karanlıktan ışık koparan
Yıllara acısını dokuyan
Dayan diyorsun
senden sonra kim kalacak
hani benim yüzüm
Nurşen dokunmadan dayanamam
Zaman neler doğurur kim bilir

Zaman beter akmasa umuda
Göz kırpsa merhaba
Mısralara dökülse bütün susamışlığım
Doğruyla büyümeliyim kat, kat
Korkacak bir şeyim yok biliyorum
Bir gün bende öleceğim
Bir gün sende
Ve sesini nerde olsa tanıyacağım
hani benim yüzüm

Okan Kurdoğlu

Hümeýra

1

sesim çıkmıyor
yıllar işkencelerde geçiyor
notasını yitirmiş sazım
mızrabı kırık
şah damarımda yalnızlık dolaşır
bu ayaklar bir seni taşır
hümeýra
bir seni
bu şehir tanınmaz
dilenciler köşe başlarında
insanların duygularını süpürmekte
bu mevsimler sensiz izdirap veriyor
işsizlik göz kırpmadan vuruyor
açlığı çığnıyoruz her gece
bilmiyorlar hümeýra
bizim diri öpüşmelerimizi
alinterindeki kavgamızı
feodal dinamitler patlıyor
ellerinde puşt füyeler
aç gezinen itlere sayıyorum
o utanmaz bedenlerini
ağlamak istiyorum
belki senin için
belki amansızca tutuşan yoksul
ve soğuk geceler için
ömrümüz yılan çingırağında
yolumuzda devriye korkusu
ve sen avucuma bir şiir sıcaklığında düşüyorsun
bir simit uzatıyorsun açlığımıza
susuyor ası zaman
gebesin çocukça safağa
doruklarda gülüşlerin
beni kopar hüzünlerden
hümeýra

.....
2

bin canla düştüm darağacına
birbiri ardına küfürler
çapraz ateşlerdeyim sanki
acının faili meçhul
bin yılların mavi türküsü unutulur
evreni içine alır
kirli nakaratlar
yangınlarda tutuşan yürek
bakışın fırtınasında boğulur
buğulanır gözlerim
yıtırır ışıkları
senin gözlerin nasıl unutulur
bir sen olmasan hümeýra
bir sen tutmasan elimi
sallanır tükenir yıkılırim

köpeklerin dişleri düşer önüme
sabrımı yitirir eririm
hani sen hümeýra
bütün yalnızlığı dağıtan dünya
sokaklar bütün pisliği ile yakamda
unutmayı bilmiyor
bilse yaşar mı erguvan
yaşar mı iğrenç sevmeleri
talipsiz sahipsiz
aklını yitirircesine
hümeýra
hep aynı nakaratlarda
ben hep yanlışlarda
neden acılar feryatlar
kahpe sevişmeler
neden beni dayatır sarhoş dünyaya
sarhoş olmayan hangi adım dayanır
sorgusuz yargılara
bir sen olmasan hümeýra
bir sen olmasan tut elimi
yaşlar düşüyor bıçak renginde
ayaklar yoruldu taşımaya
çağ yangınlarını
hümeýra

.....
3

dünya
ar yordamını yormuş
yüreklere egoizm yayan
bencil kancıklaşan fikirlere kalır
kalır bu dünya
yinede sen sıcak tut yüreğini
geleceğim sevmeye.....
yorgunum
iharetlerden kavgalardan
beni kahpelik bitirdi
içimde sevda parantezi
yolun sonuna getirdi
bir sen olmasan hümeýra
göğsümde yanar çoban ateşi
esmer döner yaşam,
beni gömer infazlara
gözümüze görünen
küfürlü hayvan sesinde yeryüzü
toprağa düşen o densiz zaman
ben iharetlerden
ve ihtilallerin bilenmiş apoletlerinden çaldım
direnişleri
kimselere bırakmam hümeýra
koru kendini
gazeteler edepsiz şarkının senfonisinde
alkol, kirli aşk dedikodusu.....

düşüyor, sayfaların çıplak yüzlerine
mankenlerin iş kazaları
utanç sayfası.....
gözlerin gözlerime değiyor hümeyra
ve ben bitiyorum
vay benim halime

.....

4
negatifi yok
siyasetin iğrenç yüzü kesiyor
şapkasından talan çıkaran adam
çirkin vaatlerin ihtilal hazırlığı
dilinden düşen kafiyesiz yalanlar
susacak mı bu adam
hangi toprak kabul edecek
yalandan da yalan bedenini
nurşen yine mi doğacak
yırtık anıların unutulmuş küllerinde
bir yaz akşamında
infaz edilen haziranlarda
nurşeni tanırmısın
hümeyra
o benim sonum olur
birakma elimi
kıyaslanamaz işkencedir nurşen
alnım açık gecelere
utanır gözlerim, hakedilmeyen bitişe
nereye gitsem bir ihanet kovalıyor beni
hümeyra bırakma elimi
korkuyorum
bir daha nurşenin eline düşmekten
utopyamda kurşun delikleri
suçlular malum
yüreğimin yarım kalan türküsü
ayrılığın içime oturan tortusu
sen yaşa hümeyra
küfürsüz anılarda
sana muhtacım.....
bırakma elimi

.....

5
kahve köşelerinde
kendini dumanla dolduruyor gençlik
kendini kurşunluyor
kan yok
oyun masalarının çirkefliğinde
yok olup gidiyor
hayırsız oluyor evlat
sonra başkaldırmayla çoğalıyorum
çoğalıyor yandaşlarım
diye kuruyorum hayalimi
sokakta çöp kokusu

yetmişindeki adamın
dilinden dökülen edepsiz ses
voltalarla geçiyorum
kızgınlığımı
ölümle yüzyüzeyim
gel elimi tut hümeýra
koru kendini
nurşene kalmasın
bu hazıran kokulu rüya
bana yol göster
kendimi yaratmak istiyorum
karanlığı ve acıyı deşip
her şafak
çığlık
çığlık
doğursun beni
açlığı duymadan yalanları bilmeden
büyümeliyim
bana el değmemiş sevda getir
hümeýra
içinde gözlerin olsun
bana yaşamak getir
içinde sevişmelerimiz olsun
bu sensin hümeýra
şimdi aç göğsünü ağlamalıyım
elleri silahlı insan yığınları var
beni sar
öylece göğsünde kalmalıyım
yalnızlıktan ürküyorum
beynime aniden hortumcu düşüyor
kapkaççı ve tinerci
birakma ellerimi
bana yol göster üşüyorum
senide görmesinler hümeýra
koru kendini

.....
6

talan almış sofrayı neylersin
pencereden faşeler sarkmış
dışarıda çakal yuvası
bu karanlığın dişleri ısırmasın seni
görmesinler
güneşi kıskandıran gözlerini
birakma beni
belki yırtarız ihtilalden de puşt geceyi
duvara bildiriler yazıp
siyasetin yarasa yanını koparıp
sırtımıza geçen tırnakları kırıp
kim bilir
sıcak kucaklar doğar günümüze
birakma elimi
bir gün bende öleceğim herkes gibi

uzat dudağını öpeyim hümeýra
kim sever seni ben gibi
helki hayatlar yeşerir sil baştan
bu hayat kirmeninde
ana olmak baba olmak
korumak yavrunu
afyondan,
illet kapkaççıdan
düşlerine siper olamak
çok zor dik durmak
hümeýra
bak yine oniki eylül ısıyor beynimi
nurşen geçiyor
resmi geçitlerde sanki
kirlenilmişğin aynasına bakmadan
özlüyorum
namludan çıkan mermi gibi sıcak
keskin bilenmişti sevdam
kendimi kangren ettim
ben kendimi devşirdim
hümeýra
bu kent ne kadarda kötü kokuyor
neylersin
porno yürüyor
piç bir müzik çalıyor
istilasına düşmüş kahpeliğin
bu halde sevişmek olmaz
sen olmasan hümeýra
ellerim böyle tutuşmaz
darağacı çakılır
çırılçıplak umudumuzun kıyılarına
sesin çıkmasını toprağımız yağmalanıyor
bak yine nurşen geliyor
gizle nefretim
tutuşan dudaklarında duruluyor
kirli anılar
hümeýra

.....
7

aet(avrupa ekonom..top) nin kitli kapıları
gördün mü hümeýra
gösteriş sevdalıları
gökyüzüne iskele çakmakta
bir iştahsız sevişme
ve iktidarsızlık
ekmeğim kursağımda kalır
aet mühürlenmiş yaşami bize
varoşlarda kol gezen ölüm
aç çocukların kederli türküsü
tut ellerimi hümeýra
şimdi düşerim ölümlerin üstüne
birde nurşen

tükürülmüş namusun bekçisi
bir kaçak gibi gidelim bu kentten
yoksa etimiz kokacak
bu iğrenç renklerden.....

Okan Kurdoğlu

İstanbul

hey istanbul
hey istanbul
dinliyormusun
bir yanın afrodit
bir yanın kara yılan
ne haydut akşamlar kol geziyor
kaldırımlarda
hayat kafiyesiz
son hazırlığında
dost dost değil
renklarini kaybetmiş yaşamak

.....
neden dargınız birbirimize
kötürüm kalmış sevda
mazlum ölüleri düşüyor önümüze
esrar peşinde çocuklar
eroin
ekstazi
kirlenen sevdalar
kırık vazonun parçası kadınlar
sen istanbul
gördün mü
can çekişiyor
asırları onuruyla taşıyan şehir
avuçlarda tedirgin kalan ömür
ve beni infilak ediyor
bu çıplak talaşlı yürüyüş

.....
kaç zamandır çıkamıyorum evden
öpemedim
kaldırımların sıcak yanağını
korkumdan
şu göğsünde açan yaralar
nerede tinerici can alır
her şafakta akrep yol keser
kimin elinde emeğim kalır
sancılarla doğar mevsim
yüzlerce yazgı son bulur
linç ve katliamlarda
faili meçhul
gazete örtülü sahipsiz ölümler
adalet dersin
kendini prangadan kurtaramamış forsa

.....
hey istanbul
iğrenç yüzün vuruyor aynalara
soğuk bıçaklar çekildi
gördün mü
karanlıktan çaldığım hayat
hangi sokaklar koparır seni benden
hangi kuytular koparır beni güneşli günlerden
hangi akşam yırtar

yaşama hevesimi
hangi zamansız kundakçı
çocuğumu parçalar
bilinmez

.....
ah benim çocuklarım
esmer sarışın kumral
zenci beyaz kızıl çocuklarım
denizde feribot işler
karada itler çocukları dişler
hırsıza hayırlı işler
görünen köyde kılavuz aranmaz
bu doğan günü bilirim
kimseye güven olmaz

.....
mendil satan
kalem satan sebi sübyan
içinde türkü
hep adam olmak var
bir an olsun
güzel gözle bakmak
bakmak yaşananlara
delikanlı almış manitasını
gözlerine şiir dokur
alış verişte hanımlar
eşlerine sevda yakar
sahilde martılar sevgilileri yemler
rıhtımda laz çaycı
tavşan kanı çay demler
ve içimde bir an geçip gider
yine beni alır keder
yeni yeni ölümler
özgürlüğümüzü ısıtır
sokakta gasp hayaliyle dolanan mahluk
kan bırakır ayak izlerinde.....
istanbul
memelerinde feryalar çığlıklar
duyuyormusun
herkes kendi ölüsüne bakıyor
görüyormusun
hep bıçak
hep kurşun
hep çığlık
elleriniz kırılsın
deli ediyor beni
bu puşt yürüyüş
bu hovarda tükeniş

.....
2004 istanbul

Okan Kurdoğlu

İşte benim maceram

gün çingırağını gösterir
sen ellerin gözlerine düşmüşken
yedi kat yerin altına girdim
yüzümde dağılıyor
aşkın karanlık yüzü
anam tanımaz oğlunu
kaç bahar gelir
kaç isyan bilenir
ve kanlar
her yanımda sızan kanlar
aç kurtu çağırır ayaklarıma
ben sevgiye tutsağım
işte böyle başladı
benim en kötü maceram

.....
faili meçhul insan cesetleri
aç çocukların gözleri
bıçak olup saplı dururken gökyüzünde
unutuldu mor çeyizli sabahlar
hayal kurmak yasak
helal yasak
gün yasak
güler...
konağında arsız feodal
ve ben seni
korkak ve namussuz yılanın gözlerinde görürüm
vahşi bir sevişmedir elinden gelen
işte böyle gider benim maceram

.....
ah aklım
karmakarışık
düğün gecesi dağılır avuçlarımda
kurulmuş hayallerin kırıkları
koyu ayrılık yol alır yaşarken
isyanın rahmine düşmüşüm
her gün başka telaş başımda
günün hangi acıyla geçer
kim bilir
yorgun kelepçeli beynime
toplanıyor kara bulut ve kin
ben yandım uykularım kaçır
gün gelir sende beni anlarsın
işte böyle gider benim maceram

.....
iğrenç karga sesi yayılır
bağdat ta filistin de bosna da
ülkemin her yerinde gözü yaşlı beşik
beşikte sallanan yavru
yorgun anasıyla yatıyor aç
yüzünde hükümler
dayamış acıya merdiveni
dilenmek kimin utancı

yenilmenin prangalı yanı
pişkin,pişkin çaka satan
hangi piçin malı

.....
işte böyle yıkılmak
yada kırıp zincirleri doğrulmak
türkünü söylemek
işte o zafer
çocuklarımıza kalacak mavi gökyüzü
asla söyletme ermeniye son sözü
yeşerecek bir gün
ülkemin kanla gelen onuru

.....
ve sen hayallere sancı düşüren
seni de
kara ve kanlı haraminin ellerinde gördüm
oysa
ilk gördüğüm gün
üstümden silindir geçmişcesine
ezilmiştim
bir heyecan fırtınası
yüzüme utanç çarptığın gün
sanmaki üzüldüm
çok şey kaybettim derken
çok şey kazandığımı gördüm
yine de güzeldi yaşamak
ben ölmedim
bütün çocukların gülüşüne tutundum
kolay,kolay yenemez beni ölüm
işte böyle sürecek benim maceram

.....
seni bir çakalın sesinde gördüm
titredim mermilerin gediğine düşmüş canla
yarasalar uykumu basıyor
sol yanım patlıyor heyecanla
hala her bakışın nefesimi kesiyor
unuturum ölüme beş kala
üryan ve uykusuz
işte böyle bitecek benim maceram

Okan Kurdoğlu

İşte orda ayrılık vardır

söylenenler söylendi
doğmak ve ölmek arasında
hoyrat kaldı ömür
saatler karanlığa yürür
mendillere doluyorsa hüzün
birikir uykusuz geceler
çırpınışlarda gözyaşı
ağlamak sevdaların son noktası

eğer kemiriyorsa hasret etimi
şafaklarda diş ve tırnak izleri
vuruyorsa yalazlanmış yüreğim
bir o yana bir bu yana
lanet olası sevdalı başım
işte orda özlem vardır

düşüyorsam yollara
pişmanlık oluyorsa giden zaman
göğsümü kemiren sahte kahkaha
soluk soluğa devşirmekteyim kendimi
her an sabırla sevişmek
kendini her gece
ölen anıların gözyaşına terk etmek
işte orda ihanet vardır

beklemek pranga vurur ömre
kısıvrak yakalamış elimi
başını dik tutmak zordur
ve o hala kasıla kasıla yürüyordur
bir sevdalının çığlığını duymadan
işte bu ayrılıktır

eğer kırıldıysa gönül
onarması zordur
yeniden yol tutması
küskün ötersin zamana
bir başına yürürsün
kül olursun
çünkü orda nefret vardır

ey aşık olduğum hayat
yollara düşen ayak izlerim
ey özgürlük
ey gözbebeğimde seken ayışığı
ey dirençli gençliğimin şarkısı
ey öksüz dudaklarım
sizi ayrılığa mi bırakmalı şimdi

Okan Kurdoğlu

Kaçamadım anam

bu akşam garip dağılıyor bulutlar
telaşlı ve ürkek bakışlar
üstelik yağmur
bıçak olup kesiyor geceyi
vurdukça yerlere ayrılığım
bölüyor içimi baldıran tadı
kaçamadım anam oğlun yanıyor

kırılıyor ansızın cam çerçeve
kendini ısıyor hayat
çıplak düşüyor koskoca gök
yedi boğumlu yalanlar kuşatıyor
hoyrat düşlerimi
varmayın üstüme
hüsranlarla yaralı kuşum

olmaz demeyin
kendime karanlık yarınlar çiziyorum
bıçak gibi bileniyor geceler
eline düştüm can yerde yatıyor
oturmuş körpe bedene esaret
haramilerde kalmış sevda
rezil satıyor
kaçamadım anam oğlun yanıyor

ayrılık soğuk namlu
kan damlıyor yüreğime
ne hergele bir akşam
gözlerime zalim sesi dağılıyor
yorgun ayaklarım kirli anılarda
yaralarda çığlık damlıyor
kaçamadım anam oğlun yanıyor

nasıl olur demeyin
ne anladılar ne adımı sordular
bir çift göz olup
tüm uzuvlarıma ayrılık vurdular
elleriyle uzatıyor darağacını anılar
esmer kendini ilah sanıyor
öldüğümü bilmez yaman ayrılıklar
kaçamadım anam oğlun yanıyor

sol göğsümde soygun
sol göğsümde yılan
ve ihtilal emareleri
kaçışlar
ölümle sevişmeler
kim demiş vakit çok erken

okan kurdoğlu 2006

Okan Kurdoğlu

Kan tarlası

uyanıyoruz her sabah bir umuda
çıplak tutunuşlarla hayata
her adımda yıkılır dünyalar başına
gözlerde ıslak derinlik
mermiler
namlulara sürülür alçakça

kimi insan puşt zamana gebe
fırsat bekler doğurmak adına
bu da ne
güzel gökyüzüne kan tarlası
kimi insan onuruna mavzer
bıçak ucunda gezer
sirtında leş kargası

akşam olur
kendini ısırır adam
musallat olur yüzüne
pençeleri ile talan

dön anne
bin can içinde
belki susar aç karanlıklar
sarmış ihanet dipçiklerle
bildiriler çatlar yürekte
boynu bükük geçer bahar
solucan gibi
it gibi yaşamaksa
yokum ben bu oyunda

hangi yüze baksam
bende acı peydahlanır
mavi çocuklar zincirde
bende ağlamak kalır
bir baba öpemez çocuğunu
çünkü hırsızlar sütünü alır
ninni yavrum ninni

çık ar kabuğundan hincini
hani bayrak
hani özgürlük
çık ar
gözlerindeki yaşama sevincini
görelim
civan delikanlıdır
grevlerle çatlatır yalnızlığını

zamansız
saddam iplerde yargılanır
kahkahasını atan yılan
kendini halt sanır

bu pınardan
akacak kurtuluş ve barış
açacak güneşli günler
çekilecek bayrak gökyüzüne
yarı yolda kalacak gavur
yanında sürü sürü itleri ile

Okan Kurdoğlu

Kar etmez

Karada
Havada
Suda
Senin sonun yok bende
Anlatsam seni
Kuşatılmış sokaklarda
Bağırsam seni
Bir devrim kıvılcımında
Böyle haydut olmasan
Böyle efkar vurmasan
Duymasın ağlamalarımı hoyrat gecelerde
Sözünü tut keder büyür

Yollar kesilmiş çiyansı
Kaybediyorum yarın adına ne varsa
Yıldızlı akşamda
Küskün düşüyor ayışığı
Gölgem delik deşik

Boğazlıyor aç hüzün
Karşılıksız acı
Gözlerime düşünce yüzün
Kar etmez dağ olsan
Dik duvar olsan
Delikanlı olsan
Sabancı olsan
Yiğit olsan kar etmez
Düşersin feryadın içinde boğulur
Kimseye gitmez
Deniz kıyısında şişede cesedim durur

Mundar kalır sevişme
Geride
Küllerim ömrümde kalan
Bu dünyada hey yalan
Hep yalan
İşte orda
Afrika olurum
Orta doğuyum göğsüm dinamit
Düşer kalbim
Üzgün bir çocuk olur
Kimliğim kayıp
Bu dünyaya katlanmak beni vurur
neden sonumuz böyle yangın.....

Okan Kurdoğlu

Kara sancılar

görünen düşlerimizin iskeleti
parçalanıyor içimizde dünya
sancılar büyüyor büyüyor
göğüs kafesimizi yırtıyor hain
biz sizin çocuğunuz değilmiyiz

analar telaş içinde
analar yaşatmanın feryadında
delip geçiyor zamanı onuruyla
toprağı hinciyla
öfkesiyle alınteriyle yoğurup
değmesin diye nazar
nazarlığı boynuna asar...
analar
uzak kalsın diye kara sancılar
su toplamış elleri
yaşıl,yeşil başaklanırken emek
coşkuyla karşılar
sınırsız sevinç
bak işte helal ekmek
öyle ümitle
melekleri toplar yüzünde
bir kelime doğar
şükürler olsun
analar
hırsızdan kaçırdığı inancıyla
mutludur artık...
çocuklarının üzerine güneş çekmiştir
zemheri ayazında
susturmuştur ölümü
çocuklarının yüzünde.....
mutludur..

şehirde bir başka dram oynanır
atm lerde uyuyan çocuk
usulca aralar göz kapaklarını
titrerken elleri
midesi yapışmış karnına
umursamaz bakarken
ben sizin çocuğunuz değilmiyim der
ne feryadı bilir
ne ana kucağının sevincini
yaşama direncini tazeleme nöbetlerinden geçer
ve öylece gecenin karnına düşer
kara sancılar yol alır
uzakta bir ses sadece lailanın
şarap testisinde yüzüyor utanmaz
sofrasında yok helaldan nebze...
sonunu görmüyor
önünü görmüyor
kucaktan kucağa geziyordur uslanmaz
kimseye adını sormadan

ruhunu satıyordu
kıvırıp, kıvırıp kendini bir şey sanıyordu
ağlayan çocukları duymadan

.....
işte ÷lkemin kara sancıları
namuslunun bitmiyor acıları
çünkü sokaklar kan
devriyede haramiler
oturmuş şeytanlar kötölük yazar
birde trafik canavarı yaşar
işte kara sancılar
dayan güzel günlere gebe bacım
içimdeki çocuk ölmeden
doğacak elbet yarınlara
uyanmakla, sabırla
güzel günler yakın.....

Okan Kurdoğlu

Karanlığın içinde

kalbim atar
çocukların kalbinde
gözlerim bakar
Basra körfezinin gözlerinde
Tutar ellerim
Ağlayanların ellerinde

Karanlığın içinde ışık direnişi
Çalınan ömrümün hesabında
yoksulluk çığlık çığlığa geliyor
bir teröristin ecel ötüşü
beni deli ediyor

bir gelin
birden bire sevda
her gece uykularımı çalıyor besbelli
oysa senin içindi şiirler
senin için kopardım yakamozu denizden
gökkuşaağından ayrılan bir renktin
kimliğim karanlık olmadan
öyle bir sevda bu

akşam olur
sabrım yırtar geceyi
boş kadeh olur yalnızlığım
birazdan çırılçıplak düşecek zaman
dışarıda hovarda eylül
güvercinleri taşıyan kefen

sonra
yanlış trene binmişim
her gece iki bira
sonrası tepe taklak inmişim

uykumda cani ısılığı
hocalıda çocuğu ısırır bir ermeni
taksimde bir Pazar köpek havlaması
Bağdat caddesi
Eti pazarda kadın yıldız sayar
Pezevengin ellerinde frengi yanar
Göğüs boşluğunda gelin direnişi
Birden bire sevda
Kapımı çalar
Birden bire hançer
Can havli ile son tutunuş hayata

Okan Kurdoğlu

Kendinden utanan zaman

zaman yüzünü kapatır
kahvelerde kumar emzirişi
kafelerde sevgiliye kurulur
puşt zaman dilimleri
şımarık kızlar
yılan ısıklıklarında oğlanlar
zaman kendinden utanır
boynu bükük emeğin
çekilmez çile
yüzümde cellat mavzeri
hasret tütüyor
depreşiyor esmer yalnızlık

ne kadar derin kazsamda yalnızlığımı
yine pusular
yine üstüme karanlık
katil olur çocuklar
ellerine verilen hançer
uyuşturucu müptelası gelecek
insanlar ölür açlıktan
gözleri türkü türkü
acıya gebe mavi çocuklar
yine esmer yalnızlık

dağılsın yıkılsın kara düzen
bu hoyrat sevmeler
sırtımızda kambur olacaksa
gökyüzü,rüzgar ve denizler
kopsun parçalansın kahpe felek
elbet hesabini verecek
bir gün bizi yönetenler

06 02 2006

Okan Kurdoğlu

Kırık bir mektup

gurbette dokuz doğurmaktayım
beter olmuşum
meydan okuyorum kırılmalara
felaket hüznü kaçışlarım
sevdiğini başkasına kaptırmak
arkadaş

yine o kaldırımlarda nurşen mi gezer
yine alavere dalavere
yine kervan gibi yürüyor mu açlık
yine ihanet
yine şeytan pazarlığı
hüküm sürüyormu
o zaman değişen ne
yine ipini koparmış it gibi
sarıyor her yanı acılar
yine nurşen karanlık doğuruyor
yine haramiler
yine baldıran mi kokuyor sokaklar
yine bencilce mi yürüyor şehir
desene değişen bir şey yok
yine dedikodu
arkadaş

yine yangınlar feryat oluyor
geçmiyor beni saran yanlışlar
kararıyor ellerimde umut
hangi kapıdan girsem açılmaz
benim için aç bir faşedir zaman
acıya doğurgan

içimde çocuk ölüyor
istanbul bana alaycı gülüyor
ayni nurşen gibi
anılar kan revan düşüyor avuçlarıma
arkadaş
beynimi kemiriyor nurşen
o gözlerindeki yaşamak
on yıldır gözyaşı giyiyorum
on yıldır kırık vazo
yorgunum
bu aşk kana susamış yarasadır
erken öten horoz yüreğim
fena kanatıyor beni
arkadaş
yüzümde dehşetli efkar

içimde cehennem duruyor
gurbette olsa
bu şehrin
dişleri geçiyor etime
her gece göğsümden vuruyor

kaç kere öldüm
bilmem
kaç kere vuruldum
söylesene kaç yıl geçti aradan

selam söyle arkadaş
haylaz şarkılarıma
selam söyle
beni kuşatan hasretlere
dönerim belki
bir gün bende şarkımı söylerim
her ana beni doğurur
acılarını devire devire.....

Okan Kurdoğlu

Kırık hayatlar

bir ağacın gölgesinde oturmuşum
gözlerimden kaç parça acı düşer
azarlanmış çocuk olmuşum
kulağım hep bir sese vurgun
barış ve özgürlük

.....
düşlerimin kıyısında çocuklar koşuyor
yaşamayı sevda yapan çocuklar
sokaklar haram edilmiş yavuklu
günler kan kızılı
kapitalizmin kara ve kıllı elleri
ve köpek dişleri
yurdumun neresine yalansa
orda yaralar açıyor
karanlığa ve açlığa
toprağa düşen kuru yaprak oluyor
çalışanın ellerinde umut
giderek derinleşiyor
namussuz kör kuyu

.....
analar çocuklarına
tırnakları ile kazırken

g

ü

z

e

l

günleri
alınıdaki teri silerken namuslu elleri
feodal çakal ulumakta
olsaydı
ülkemin her yanı kardeş eliyle işlenmiş
sabah uyanışımızda
boncuklarla bezenen günler doğar
bu sevdaya doyum olmaz

.....
koş anne koş baba
koşun çocuklar
kuşlar ağaçlar balıklar
yarattığımız umut için
koşun
gerdek gecesine koşan kız gibi
koparıp dikenli telleri
kırılım soğuk zincirleri
gelmesinler üstümüze
kanlı elleri
kuduz doyumsuz gözleriyle

.....
gel düşüme gir anne
onur için yarın için
düşe kalka güle ağlaya
büyüsün bebekler

yapışacak ayak izlerim
haramilerin yüzüne yiğit ve kahramanca
gel düşüme gir anne
hiroşimayi görme
bağdat ı filistin i somali yi
mederes i yusuf u deniz i
pusuya düşmüş evladın
al bayraklı tabutuna bakıp ağlayan kızı

.....
beklediğimden kötü zaman
uzay çağında insan insanlıktan uzak
yakamıza yapışmış acılar
her yerde tuzak
sevdayla vurulmak
sevdiğinin çingırağında ölmek
üstüne vardıkça leş kargalarının
umudumu kırıp yaktılar
tadı varmi diye
pişkin pişkin baktılar

.....
oysa dostum
bizim için doğacaktı güneş
doğrulukta sesimiz dolanacaktı
beni kırdılar dost
bir cam gibi
hiç açıklaması yok bu gidişin

.....
ah dost
yüreğime belli zamanlarda düşen o yüz
koklamak istediğim
bakmaya kıyamadığım
can gibi sakladığım
o amansız sevda
şiiirlerde nakışlenen nurşen değil mi

.....
artık umurumda değil
ne yangınlar ne faklar
şehrimin sokaklarında çirkin manzara
talan olan haklar
siyasetin kirli elleri
şimdi karanlığın ucundayım
suçumu bilmiyorum
beynimi kemiriyorum
anılar geçerken gözümde
insan palavraları dal verir
ben hüsrânların baş oyuncusu
elimde ancak bu kadar şiir gelir

Okan Kurdoğlu

Kime ne diyem

şimdi ellerim tuzakta
yar benden uzakta
bu hasretlik bitmez
başımdan belalar gitmez

kime ne diyem
kime ne söyliyem
yüzüm tutmaz

sevdik inandık
başkasının mi sandık
yar bende acı
ellerin olmuş baş tacı
bileydim, bileydim
nerden bileydim
yolun sonuna geleydim

kime ne diyem
kime ne söyliyem
yüzüm tutmaz

bu hasretlik beni yer
beynimi yer kudurmuş itler
olurmu böyle dost
bir tas su veren olurmu
bu dert deva bulurmu
o gözler
o dudaklar
unutulur mu

Okan Kurdoğlu

Kimliksiz

doğmuştu bir kere
ama kimliği yoktu emekçinin
bitmiyor apansız kırılma
artık
görmekini yitirmişti güneşli günler
sakalında teri
nasırlaşmış elleri
işçilerimiz
suskundur dağlar
yanaklarında ölü emek
sevdalar zincirlemiş ayaklarını
hayatı karartıyor
üstünde kırbacıyla şimşek

şehrin girdabında durgun kalmış sesi
kralların elinde yırtılan kundağı
öğreniyor
sırp köpeğin ısırık tadını
kimi çürük kimi dökülmüş dişleri ile
yaralı hayvan çılgılığında
ağlarken
aynalara orospu yüzler düşüyor
sevdanın kıyılarında kadın kendini satıyor
ve emekçi kara kışları
yazlarla nakışlıyor

hoyrat kavgadır gözleri
emekçinin
çocuklarına sırılsıklam can vermek
öksayışlarda solgun dudakları
biraz hayat
biraz gökyüzü
toplanır avucunda
ve ayak sesleri kaybetmelerin
iblis olur uykularında

okan kurdoğlu 2006 arhavi

Okan Kurdoğlu

Kitaplar

bu kemirgen bozgunlardan
savaşlardan
afrikadaki yalnızlıktan
çocukların çığlıklarında
sayfalar yol olur
can bulur
hayat bulur kitaplar
kimi zaman karanlık yüzlü insanları
kimi zaman aşk dolu insanları
doğurur kitaplar

nice gözyaşını
nice ihaneti
nice aşkları
taşır
bir zamandan bir zamana
susmadan korkmadan
esmer kız olur kitaplar

gün gelir
sicak elleriyle ana
yanlızlıktan koparır
gün gelir
sadaqatli sevgili
usulca sokulur koynuna
bir kahraman gibi düşer acıya

yeniden yaratmak kendini
yangın gecesinden
şu rezil ve bağirtan karanlıktan
kaçırıp
okşar kızgınlığını ve asiliğini
tutar sabrini
esmer kız olur kitaplar

demokrasinin uzak kalan sesini
liberal hançerin sinsi bakışından
sömürüden
harami tezgahlarından
alır seni yeşertir
hüzne karşı direniş
yaşamak olur kitaplar

Okan Kurdoğlu

Kopunca lanet çernobil

özgürlük nerde kaldı
bir patlamanın gölgesinde yitirdiler hazıranı
parmak uclarına kadar kayıp çocuklar
duvağına tutunan gelin
anaç anaların apansız korkularında
birikmiş yaşam
saçlarını ören genç kız
yapışıp kalıyor çığlıkları
kendi kalbine
yolunu kaybetmiş karanlık düşüyor
önüne
yitirdiler işlemeli sözleri
asalak kurşunların sıcaklığında
kanlı zalim çernobil
kuzgunlar çıkmış baharın sırtında
seherin gardı düşmüş
çakallar sofraya kurmuş her yana
bense bu ülkede düş kurardım
kerem gürzüyle dağları yarardı
okan ın derdi çok sabahı arardı
kopunca lanet çernobil
kanser
kalp krizi
orta yaşlarda toprağa verir dostlarımızı
bu kötü masal
bütün şeytanlar dik durur
bir gün kopunca lanet çernobil
karanfil öpüşlü özlem uyur

.....
içimde sızı var kopar anne
bekleme yuva yapar anne
komşuda pişmiş bize düşmüş
gözlerdeki koşular yıkılmış
öylece isyan birikmiş
kendi ölümüz koynumuzda
feryat,feryat
duyulmaz içimizde boğulur
zincirleri koparır kavgamız
işte o zaman yeniden yaşamak

.....
içimde sızı var kopar anne
bekleme yuva yapar anne
etrafta dikenli teller
alır bereketi
çernobilden esen yeller
öylece toprağa kıtlık
işgal eder geleceği karanlık
nagazaki doğuyor sancımadan
nerede bumerang ruhlu yalak
ne zaman girecek memelere hayat

.....
buralar puslu düşer toprağa

buralar drz
tutun düşmeden üstümüze
brtsn grz
kan ve kurşun
sevişmek yasak
çocuklara kirli dünya var
acı getirir karadenize il, il
kanlı zalim çernobil

.....
okan kurdoğlu 2006

Okan Kurdoğlu

Köleliğin hep köleliğin

her yerde seni gördüm
yüzümde
gecede
düşte
seni yaralı çocuk
yarasına tuz atılan çocuk
sen basamaklarda çöp olmuş çocuk
sevmenin nimeti bu
gülmek nerede

döversin dizini
yolarsın saçını
zaman olur kısırlaşır umut
aç uyumak
boyunu bükük durmak
yok sana güzel günlere uzanmak
güzel günler nerede

unutma bahtı kara çocuk
yaşamak suç
ölümü bekleme ölmek suç
yazgın ateş çemberinde
unutma
bu çizgi
bu denge
hep seni yedirir itlere

aç kalmışsın
satılır organın
soykırımlardasın
bombalar düşer
çığlık çığlık doğarsın

bahtı kara kaderi kara yazılmış çocuk
yüreği ateşten sıcak çocuk
doğruluğun nimeti bu
vur taşlara başını
hayal kurmak yasak
biçare yaşıyorsun zoraki
geçiyor yüzünde köleliğin
bugün
yarın
daha sonraki gün
köleliğin hep köleliğin
gülmek nerede

Okan Kurdoğlu

Nedir çektiğim

uyanıyorum yeni güne
yavaşça sönüyor gökyüzü
önümde mevsimsiz koşuyor hayat
tam on yıl şafaklarda bir umut
bekledim sabırla
esmer düşün diye gölgesi yüzüme
donup kalır bakışım kan
göğsüm cehennem sıcaklığı
soluğum çile üstüne çile

nedir başıma gelenler
nedir çektiğim
terk ediyor içimdeki yaşamak
ışıklar sönüyor şehir karanlık
ben karanlık
ay karanlık
baldıran tenhalığı
dört yanım naçar
bu nasıl iştir sevda ayrılığı
ellerimde yenilginin kırığı

benim çektiğim bana yeter
gidin başımdan
sevda dediğin
mahpusluktan beter

ne kekik kokusunda bir haykırış
ne çiçeklenen meyvelerde gülüş
ne çekilir çile
ne sokırım yalanları
ne ninnisini kaçırın çocuklar
ana avrat sövmeler bir yana
kim emzirir beni
yıkılmak hep yıkılmak
bu sevda bir şeye benzemez
bir ayağın çukurda
sırtında bıçak gezer
soluğum çile üstüne çile

nedir başıma gelenler
nedir çektiğim
kaktüs uykusundan uyanır
aç baltalar keser yarını
ne dost
ne kardeşim bilmez
yaşamak nefret çılgılığı
soluğum çile üstüne çile

birden çocuk oluyorum
esmer tenin sıcaklığında
avuçlarımda tutuşur dünya
dokunuşlar deprem düşürür bedene

yorgunum
yorgunluğum öfkedir gidene
çile üstüne çile

yitirdim esmer zamanları
usanmadan aradığım kaldırımlarda
beni yaşıyor sanmayın
düşürdüm dünyamı elimden
soluğum çile üstüne çile

bu yara geçmez
ve hala tanrı edasında
bir zulüm dökülür
ve öfke basar yüreğimi
ömrüm ölümçül yalnızlık
geçmez sevdâ yangını
kentin bütün sokaklarını dolduruyor
yenilginin acıya vuruşları.....

okan kurdoğlu 18 01 2007

Okan Kurdoğlu

Nereye gideyim

ne sevgilerdi göğsümde atan
hilesiz, hurdasız
yakarak geçiyor gözlerimde anılar
düşünüyorum
masamda bira bardağı
çekmişim hüznümü
dilimde dolanır ihanetli sevgili
dosya kabarık
sorgusuz yargılarda koşuyor gözlerim
tanımayan
bilmeyen
akrep ve yılan

.....
içtiğim iki bira
keyfim çakır
kime ne diyeyim
her yanı karanlık
ne sesi kesiliyor
ne gözü doyuyor
ben nere gideyim
fabrika bacasından yayılan duman
her yanı sarmış
arkadaşım musa dondurma satar
nurşen fahişe olmuş
herkesle yatar
kulağım nelere gebe
onbeşinde genç
din, kitap
ana avrat söver
tutmuş sigarasını
nasipsiz terbiye geçer
böyle giderse
neler neler doğuracak

.....
bize gülmek yasak
kalbim göğsümü yırtacak
küt,küüüt çarpar
müzeyyen anasının ak sütü gibi helal
ekmeğini koparır
ah müzeyyen beni tanımaz
düşler toz duman
nereye gideyim
bir yanda
zeynebin bakireliği
nurşenin utanmaz kirliliği
bir yanda
sokakların yüze vuran itliği
hangi arsız yüze bakarsa ay
gökyüzü kanıyor
namususuzluk almış başını
sevgi yerinde sayıyor
zor gözüm zor

zeynebin gözleriyle bakmak dünyaya
birde nurşene kanıp kalmak yaya
böyle giderse
daha çok alırlar beni alaya

Okan Kurdoğlu

Oniki eyllden manzaralar

karanfil yüklüydü gökyüzü
gelinlik kızların sevda beyazlığı
güzel günlerin uzak kalan kızlığı
ihtilal soğukluğu düştü göğsüme
sokakta celladın karanlık voltaları
sevemedim seksenli yılları

.....
oniki eylül geldi
tanklar içinde
ne insanlar doğurdu
kimisi faklar
kimisi haklar içinde
ihtilal gediğinde
güvercinler ölür
namuslu darağacında
vurulur ölür
bir ana hain bir yavru doğurur
hainler arsız yaşar gün görür

.....
sevemedim seksenli yılları
ekmek derdi
helal bulma derdi
can derdi
kul hakkı
işçi hakkı
başkaldırmayı kapımıza getirdi
sloganlarla afişlerle

.....
mermi rotasında şakaklar
şapkasından yalan çıkararı
siyaset soytarısı
ve yaltakıları
koyun sürüsü olmuşuz
iğrenç gözlerinde
koltuk sevdasına düşmüş hovarda
iki anahtar düşüyor ıngıraclı dillerde
güdüyor ne dersin de
hani bizim aklımız nerde
ve nurşenin ihaneti
hep üst üste geliyor
emperyalizm laneti

.....
ana baba dokuz doğurur
sofrada kuru soğan ekmek
avuçlarında erir
dört mevsimdeki umudu
bir dokun bin ah işit

.....
inanabilsem doğan güne
yeşil günlerin geleceğine
esmer kızın dşme gireceğine

inanabilsem arkadaş
yarının özgürlük olacağına

.....
oniki eylül gelir
hortumcular sahne alır
çakallar türer
çakalvari bir sessizlik
siyasetten kopup gelen kelimeler
yara verir bizi bizden alır
nifak mayalıdır yarınlar
elimizde bizi adam eden amansız sevda kalır

.....
ekstazi, eroin, esrar
genç yaşına doymadan
doymadan bir, bir kayar
it soyu pezevenk
gözlerimizi oyar
çocuk fahişeler
homoseksueller
travestiler
sokakta yem bekler
satılır el ayak çekilince
onur
buna rezillik konur
kısacası kokuşmuş zaman
sokaklar yangın yeri
insan satıcılarına yol verilmiş
hayat kavgalarda gerilir
ellerimde hayallerin iskeleti kalır
güneşin son közleri yanar

.....
oniki eylül gelir
kanlar içinde
emek talana sunulur
nurşen iki yaşında çocuktur
yatar evren puşt sevdaların göğsünde
resmini çizer darağacındaki mazlumun
umutlu düşlerde bebekler boğulur
işverenin elinde oyuncak olur işçiler
çakalın sofrasına alinteri konur
yakamıza yapışıyor aç ve üryan sürgün

.....
oniki eylül gelir
koynumuzda yatar döviz
elini yakar
rahmiyle oynar
kalles kara kız
yıtırır doğurganlığını
ve zaman yürür
köpek ısırganlığı içinde durur
evde kalır nurşen
kadın yanı kudurur

.....
nasıl başa çıkılır bu direnişlerle
eli kaymakta mutahit
kul hakkı yer
taşeron it
denetim yok ceza yok
rüşvete gebe
bir sürü hayırsız
son umutlar kırık
evrende hala ihtilal kibirliğı

.....
okan kurdoğlu 2006 arhavi

Okan Kurdoğlu

Oy oy cilveloy

hoyrat düşüyorum günlere
efkarım dayanır gözlerime
sevdalıyım
demirlenmişim esmer gökyüzüne
ayağımda pranga
tutmaz dizlerim
tutuşur yüreğim
sevdalıyım
mecnun dan deliyim

söyle
sana el değmemiş sevgi versem
kapına çöküp
gözlerini dilensem
gelirmisin pervasızca

oy oy oy
cilveloy

bir çocuk gibi koşuyorum
gözlerine
sevdalıyım
neden gökyüzünde yağmur hazırlığı
yoksa ayrılık
kulağımı acımasız kelimeler çalıyor
yoksa yine mi kerbela

etme etme bunu bana
öyle umarsız çekip gitme
sevdalıyım
öldürme

aç çocukların sesi
deliyor beynimi
ayrılık koparıyor
liğme liğme etimi
oy oy oy
cilveloy
beni kalbinin bir köşesine
ne olursam olayım koy
cilveloy

Okan Kurdoğlu

Seni çok özliyeceğim

bu gün ayrılık yüreğime dokunur
gözlerime bak
kahreden prangalar okunur
yangınları
leş kargalarını
ihaneti
yalancıları
yorgunluğu
unutturan gözlerin

sevimli ömürdür yanakların
sıcak düş tarlaları
bütün belalar çekilir
senin uğruna
bütün ayrılıklar çekilir
çünkü hep dik durdum seninle
bütün acıyı unuttum gözlerinde

çöllerde su
gecede ay
alinterinde ekmek
çocuklarda oyun gibi
özleyeceğim seni

yeniden doğdum ellerinde
yeniden yaşadım gözlerinde
oysa şimdi
yüreğimde heyecan bitecek
saksıda çiçekler kuruyacak
kirlilikler beni yeniden vuracak
bu can seni asla unutmayacak
güneş bana asla aynı doğmayacak
seni çok özleyeceğim
hoşçakal
ellerim
ayaklarım
umudum
tokluğum
sevencim
hoşçakal
HÜMEYRA
hoşçakal
beni ben yapan dünya

Okan Kurdoğlu

Suçluyum

denizler hazırlanıyor
yokamoz doğurmaya
hayallerime çarpıyor
çığlık, çığlık
esmer bakışlar
ben çileyim
dehşet hüznümlü yalnızlığım
bağışlanmaz suçluyum
boyun kıldan ince
ne yapsın gönül
bahar gibi sevince
suçluyum
yıldırımlar düşüyor ellerime
yaşamaya yalan değiyor
kopuyor bam teli
insan karşılıksız sevince
herkes sanıyor deli
kırılıyor ışıklar ince, ince
gel haziran
boyun kıldan ince

okan kurdoğlu 2006

Okan Kurdoğlu

Sürgünler

selamdan yoksun kalır yüzler
kan toplar renk, renk gözler
dünyaya sitem gelir neden
haber yok ne gülden ne sevgiden
düzen böyleymiş kader böyle istemiş üzülme
kara bulut dolaşıyor üzerimde sürgünüm

bekle beni çoban yıldızım dönerim bir gün
dönerim bir gün

ben helak oldum sürgünde üzülme
bir gün ateş olurum
bir gün yağmur
bekle beni çoban yıldızım dönerim
dönerim bir gün

yaşamak burada her gün zülüm
dayanamıyorum, çoban yıldızım sonum
yüreğim sende ecel böyle istemiş üzülme
üzülme çoban yıldızım
dönerim bir gün

ben pes ediyorum
hırsıza selam söyleyin gidiyorum
ilan verin herkes duysun
hakkımı helal etmiyorum
ne olursa olsun
gözü doymazın gözü doysun
sürgünüm kaderim bu olsun
sen üzülme çoban yıldızım dönerim bir gün
dönerim bir gün

bir gün ateş olurum bir gün yağmur
bir gün düş bir gün gülüş
bekle beni çoban yıldızım dönerim bir gün
dönerim bir gün

güzel bir dünyaya
çocuklar kanat, kanat uçarken
gökyüzünde gokuşağı açarken
bekle

(arhavi 1998)

Okan Kurdoğlu

Şapkasından tavşan çıkaran adam

yorgun çarpıyor kalbim
kayıp sevinçlerin ülkesinde
biz değilmiydik erguvan
bizdik dik duran
özürlüğü toprağa savuran

Şapkasından tavşan çıkaran adam
Şiyasetin kirli yüzünü uzattı elimize
Bir gün anahtar oluverdi
Dilindeki pervasızlık
bir gün düşlerimizi sardı yalan
Bedeldi ödenen emperyalizm yılana

cahil analarımı buldu
Duyguları sömürerek büyüdü
İhtilal gördü yine yürüdü
Baba oluverdi birden bire
Bir maşaldı yorganımızda
darboğazda bir umuttu
şeytan pazarlığı
sandıklarda tükenen
çocukların gülüşü

şapkasından tavşan çıkaran adam
Hangi toprak kabul edecek
İki anahtarla
Çirkin vaatlerin
Şuratsız sahiplerini
silinecek mi ellerinden çocukların kanı
Yine doğacak mi Nurşen
Yaz akşamında
İnfazlı hazıranda
yine yağacakmi
bu hain siyaset.....

Okan Kurdoğlu

Şehrin kirli ayrılıkları

şehir karanlığın esaretinde
sokak lambaları kırık
çocukların ninnisi kaldırımlarda param,parça
mehtapta gözü yaşlı ayrılık
perdesi çekilmiş camlar
karanlık yüzlü kadın yol alıyor

dünyayı kendi yaratmış edasıyla yürüyen
o insan nüşası
yaratılmışlığın utancı
sevmelerin ayak altına düşmüş yanı
dünyanın kendi etrafında
döndüğünü sanan
ukala var oluş
gözlerinde saklı duran
keskin bıçak
hala sırtımda durur
etme desemde sımıcak
bu sevda beni benden koparacak

tanıyamadım kendimi
hinzır zamanda düşlerim ufalanıyor
koparırım nefreti
hergece
sıcak ekmek gibi

kimseler tanımıyor
çıkma karşıma
dünyayı yaratmış edasıyla
tanrılar parçalanır
halden bilmez tavrına
nefesim kesilir
bütün güller kurur
yaşamak adına
bir köşede bir gün
sevdalı çocuk vurulur
unutma yalanlar göğsümde
hala sıcak durur

seni kimseler tanımaz
karanlık yüzlü kadın
öyle günler doğarki
el değmemiş beyaz sayfalara vurulan
kirli ayrılıklar biter
zaman ters döner
herkes kendi kirliliğinde
boğulup gider
senin etrafında
aç üryan hayat siner
ve senin havan
kazandığını sandığın sevdalarda
sayfaların bir bir söner.....

okan kurdoğlu 2006 arhavi

Okan Kurdoğlu

Tut elimi

Bulutlar yağmur dolu
Koptu kopacak fırtına
bir sen birde ben
öksüz kalır caddeler neden
gavur ötüyor geceler
Tut elimi
çoğalsın türküler
Bu ayrılık beni bitirecek

Sen başka gözlerde yeşersen de
Devingenliğim hüznün ve zülümlerle
çırıl çıplak düşerim kız uçurumlara
Beni sevmesen de
Tut elimi kıyamet koptu kopacak
bu ayrılık beni öldürecek

başıma buyruk bıçak ağzında
dövüştüm çocuk için
dövüştüm şiiir için
kendimi sınadım yalnızlıkla
olmayacak tut elimi
kıyamet koptu kopacak

oniki eylül telaşında yüzerken zaman
Ben kendi hatalarımda
devşiriyorum kendimi
varoşlarda dağılıyor açlık
Kefen olsa da gözlerin
Tut elimi kıyamet koptu kopacak
tut elimi bu ayrılık beni öldürecek

27 02 2007

Okan Kurdoğlu

Tükenen canımız

kavgamızdır sevdamız
sabrımızdır yaşamak
hiç bitmeyecek gibi duran acımız
kuru bir yaprak gibi sallansakta
dostu düşmanı tanımasakta
mecburuz bu kaldırımlarda
soğuk bakışlar altında
tüketmeye canımızı

yorgunluktur anıların başı sonu
yaralı hayvan çığlıklarında
düşüyoruz yerlere
bize verenler acı dolu yolu
elimize vuranlar
ekmeğimizi alanlar
bir şafak kendi kirliliğinde boğulacaktır

Okan Kurdoğlu

Uğruna kaç bahar ölür

Derdimsin Arhavi
Kimselere söylemem
Kaç yıldır uçurumda ıslığım
Satılmış sonbahar öpücüğü hayat
Yalnızlık dehlizinde apoletli zaman
Öpme ölürüm

Derdimsin Arhavi
Cengiz inşaatın ellerine düşmüş şehir
Arhavi
Denizi dolgularla bir başına
Beni acıya devşiren şehir
Feodal yapısını kıramamış burjuva
Zamansız yağan Nurşen
Öpme ölürüm

Gözlerim aç kavgada
Acı çığlık çığığa dişi
Yüregimde cehennem ateşi
Parçalanır dünyam ellerimde
Ölmüş hazirana bakar gözlerim
Ay değil yıl değil

Arhavi güzel bir şehir
neden? bu şehirde boynumda ip durur
neden? kör talihim it gibi kudurur
Nurşen yedi boğumlu akrep sevdasında
Ve düşünce dar ömrüme hasreti
Bu şehrin kıyıları
Kaldırımları
Sokakları
Denizi
Bana kefen bezi

Ah Nurşen ellerin kan
Görmüyorsun
Alnımda yara duruyor
Neden üşümüyorsun
Heder, kahır, birde ben
Hangi ana seni doğurur yeniden
Uğruna kaç bahar ölür

Ruhum çocukların gözyaşında
Anlatamam
Acemi sonbahar kavgasında
Vurgun ve bela
Depreşir içimde pazar
anlatamam
Kan revan
Desem ki
Gözlerin yüzümde ay ışığı
Kendimi kandırırım

Desem ki
gözlerin yüzümde kerbela
kimse duymasın ölürüm

ah güzel Arhavi
yakıştı mi
beni kaldırımlarda doğurmak
çırılçıplak
tam on yıldır her gece
yakamda umutsuz nice bakır gece
yakıştı mi sana
üstüme yıkılan dört duvar
öpme ölürüm

.....
Okan Kurdoğlu

Ülkeme sevdalandım

hayatın içinde namustur vatan
al bayraksız cennette duramam
damarımda kandır vatan
toprağı nurlanmış
bahara kapılarını açmış yeşil kız
sıcak toprakta şehittir yatan
canım vatan
kar yağmış etraf beyaza bulanmış
nede güzelmiş nede güzelmiş
bahar gelince eriyecek
yaz gelince nimet verecekmiş
ay inmiş geceye yatağını sermiş
nede güzelmiş nede güzelmiş
yüzüne keder düşmüş nenem
toprağa ömrünü yazmış dedem
rahat görsün sürgün bilmesin diye sinem

Allaha emanet Marmara m Egem
Allaha emanet kokun suyun dağın
neden ağlıyorsun
yoksa kırık mi ayağın

burada kuşlar var
çocuklar var
ocaklar yanar
burası benim canım
benim güzel anam güzel bacım
içimde sıcak duran sancım
vatan yoksa
yoktur benim ilacım
çekip gider gölgem
canım vatanım
şehitler süngüyle mavzerle bekler
dağda kardır
suda köpük
gecede ay ışığı
denizde yakamoz
geçmez sabahı kalles mermisi
düşünceye dalar gözlerini yummuş
konuşan kalles pusuda kalles
buymuş
susacaktır düşünce leş
ülkemin her yerinde
çocuklar ay ve yıldızı indirmiş
çekmiş üstüne faklar içinde uyumuş
canım vatanım
işte yaşamak buymuş
işte bahar halay içinde
işte lazlar horon içinde
dallarda buluşur çiçek
ne onurdur bu pınarda su içmek
bu uğurda kanını toprağa dökmek

günler hep böyle geçecek
gebe toprak,sınırsız sancı,kelebek
defalarca zorlanmış kapılar
defalarca yurdumun rahmine ateş düşürülmüş
defalarca kan gelmiş topraktan
işte böyle kurulmuş bu vatan
şimdi kuş konserine düşmüş sabah
anaların sancılarında senfoniler var
beş parmakta titrer tetikler
ad bulur vatan
can bulur vatan
dört mevsim doğar
eli kan içinde
seksen bir çocuklu
biri yetim kalsa gözler kan yolu

vatan gökyüzünde mavilik peşinde
son besteler güzel çıkıyor sazdan
vatanım yıldızlar içinde

(2000 arhavi)

Okan Kurdoğlu

Üsküdar üstüne

bugün üsküdar da bahar
yanıma kirlilikten kaçıp gelen
küçük kız var
mendil satar ince bilekleri ile
fikrinde
kendine yeni renk almaktır

.....
üsküdar da ayıklanmaz bakışlar
yaşamak çocuklara duvar olmuş
küçük kızın
gözlerinden okunur
içinde yürek çarpıntısı
kına gecelerine uzanmaktır

.....
acıyı sokağa döken
siyaset arenasını
mundar eder mutlu kıyıları
dikenler üstünde yürüyen çocuk
çingene puştur değildir elleri
sinsi bakmayan gözleri
açlığını haykırıyordu yüzüme
esmer sesinde
altın sarısı gerçek uyanıyordu

.....
kan emzirir sokaklar
mavi yüzlü çocuklara
elimizden bir şey gelmiyor
kanseri maya tutmuş
yarınların rotatifleri kara baskıda
zaman kötüye uyanıyor
feribot beşiktaşta hınzır sesi ile
yol alıyor
kıyıları kirlenmiş
ağzım açık kalıyor
balıkçılar ne uğruna
kirli cümleler döküyor
deniz kızları sürgün hazırlığında
kara gözler hayatın kızlığında
korkaklar ihanet pazarlığında
üsküdar da küçük bir kız
beyaz sesi ile yankılanıyor

.....
dudağımızı kanatarak yarattığımız şehir
böyle değildi istanbul
zenci adam
kötü türkçeyle dileniyor
sevgililer elele
yaşamak pembe geliyor
ne beni görüyor ne esmer kız
türküyü tutturmuş aç martılar
sessizce geceleri iniyor
üsküdar da esmer küçük kız

gözlerindeki sevdasıyla
ateşin içinde yemyeşil duruyor
kanlı ellerden irak

.....
kan emzirir sokaklar
mavi yüzlü çocuklara
elimden ne gelir
kanser maya tutmuş
yarınların rotatifleri kara baskıda
ve esmer çocuk üsküdar
türküsünü dimdik ayakta çağırmakta
utanma esmer çocuk
utanç buna alkış tutanlarındır.....

Okan Kurdoğlu

Vakit erken annem

analar
benzin solgun gözlerin kan kırmızı
o titremelerki ellerinde
isyani dağlara vurur
açlık
kan gölü
istismar
bu ne şarkıdır sokaklarda duyulur
neden bu kürek tutsaklığın
neden bozlakça düşüyor gözlerin

yürürken üstüne acının
saçların süpürge misali
yüzüne karanlık asılmış
dert olmuştur yaşamak
salyalı çakallar kahraman kesilmiş
ellerinde duruyor
çocukların beklediği şafak

karanlıkta harelendi analar
düşündükçe çocukları
yıllarca üstüne çul almadı
yüreğine mutluluk koymadı
bir dilim ekmeğe peynir bile katmadı
uykularını bölüp, bölüp serdi
şimdi devingenliğin dökülmek ister acıya
zaman ısırgan olsada
hayat ihanetlere kuşansada
hakını helal et
şimdi sarılmalısın hayata

anam
benim için bir kahkaha yarat
gelincik tarlalarında doğsun hayat

anam seni hangi yıldızda arasam
kararıyor sayfalar
ne zaman sevdaya dalsam
için yanardı
acıımı söküp almak isterdin
o kızı tutup saçlarını yolmak isterdin

mundar oldu güneşli sabahın
doğurdun acını savurarak karanlığa
aç bir kerkenezdi hayat
belki bir haraminin nabzı
bir uğultu açlık
ama umursamadan
avuçlarında tanrıların bereketi
unutma
kimse veremez güzel günleri

sen olmasan bitmez çocuk ölüleri

.....
veda etme sen giderken
borcumu ödemem diye korkarım
vakit çok erken....

Okan Kurdoğlu

Yeni sayfalar

bugün güneş göğsüme ana gibi sıcak
bir hal var
sol yanımda sevgiler kucak,kucak
bu ne telaş
bu ne heyecan
ellerimde titreme
dilimde boğulan kelimeler
yeniden doğuyorum bugünlerde
bunun adına aşk derler

yok artık uçurumlar
yorgun ayaklar
yaşlı gözler

demirlenmişken şennur limanlarına
birden bire yaz getirdin
kirli anıları bitirdin
artık güzel günler yakın
sen çiçek bahçesi
sen pınarın sesi
yeniden çiziyorum yolumu
ne yılanlar
ne kan tarlaları
başım dik
yüreğimde yalın kelepçe

yok artık uçurumlar
yorgun ayaklar
yaşlı gözler

damdan düşer gibi
teslimim sıcaklığına tutuklu
gözlerine hapis
kazanılmış savaş
gözlerin gözlerimde
şiir tutan oyasıyla
dilleniyo sevdalar sazımda

bitecek acı dönence
terk ederken bayrakları şennur
sen alacaksın titrek ve mağrur
duyacaksın zafer çiğliğini tüm uzumun
göğsümden geçeceksin gece ve gün
yine de hep kırık kalacaktır
bir köşede küçük bir ömür.....

okan kurdoğlu 2005 arhavi

Okan Kurdoğlu

Yeniden annem

sokaklar soğuk
can çekişir toprak
darağacında asılı mavi gülüş
sevdalar kan kan olmuş kanatır
güvercinlerin üşür elleri
ve aç kalır
leş kargaları böbürlenerek dolanır
annem acıyla doğurur her sabah beni
iş yok aş yok
yarınlara akrep salmışlar
ayışığını kirletenler
kendini halt sanmışlar
bizi yönetenler
beni yeniden doğur anne
çiçekler içinde
yalansız mutluluk elinde
çocuk kokusu annem
çocuk kokusu almadan
kucağına yıldız doldurmadan
kapalı kapılar ardına koydular
zor yaşamak zor anne
yeniden doğur beni anne
yeşiller içinde
yeni yazgıyla yeni çizgiyle
alnımda emeğin teri olsun
yüreğim nazımla dolsun
çocuklu sevinçler içinde
sık dışını
yeniden doğur beni annem
çiçekler susuz
çağ kirli
kudurmuş feodal
sevk sefa içinde
yeniden doğur beni annem
bahar yangınları olsun gözümde
oyuncak olsun kucağımda güler yüzlü
kuşların düşlerini ver
ak süt içenlere emenet olsun
yeniden doğur beni annem
çünkü yandım
yangınlardayım diye diye
kötülük düşüyor içime
umudum çakallara hediye
güzel kızlar vakitli vakitsiz ısırgan
kanatlarım kısıvrak
yeniden doğur yeniden anne
bahar kokusunda
karanlığı güller boğduğunda doğur
abdullah öcalan asılmışken
amerikanın sesi kesilmişken
sık dışını
o zaman doğur anne

o zaman
türküler giydirin
çocukların titreyen gözlerine
emek deyin
toprak deyin
hak deyin
mazlum deyin
a zaman kurtuluşu gösterin
yani kısaca yaşanacak bir dünya
yaşanacak bir hayat verin

Okan Kurdoğlu

Yine mi sen

yine mi sen
kaç yangın yandı göğsümde
kaç yangın söndü
neler gördü gözlerim
neler duydu kulaklarım
kaç iheneti öptü dudaklarım

bu nasıl sabah
karşılıksız sevgi oluyor bu şehir
her adım işkence
her adım sen oluyor
bu şehir sana benzemiş
kendi kendini tanımaz
şeytanin ipliği pazarda
çok mu zor yürümek ellerimden tutarak
çok mu zor yaşamak gözlerine tutunarak
üstelik
kaçak sevişmeler

ben ki düşünüyorum
dağlar özgürlük ve umut
afrikada siyah çocuklar düşünüyor
kemikleri sayılır
kırık tebessümlerde
yaşamaya zoraki bir tutuş
ilerliyor ölü karanlık
hrant dink in ellerinde suikast kalır
bağdat ta gökyüzü kan gölü
doksan ölü
feryat figan kopuyor
parça parça bedenler yürüyor
sen hala kibirinle
yine mi sen buram buram
yine mi paramparça beden

ölüm çığlık çığlık
çocukların gözlerinde
benide vursunlar
kimin eline ne geçecek
bu karanlık eller
bir gün kendi kanını içecek

Okan Kurdoğlu

Yinede yaşamak

Kaç sabah gelir geçer
Hangi viran geceye savururum kendimi
Hangi duvarlar yıkılır üstüme
Bir bilsem gözüm
Bir bilsem
Yinede yaşamak
Yinede yaşamak

oturmuş sevdalılar mehtaba yıldız sayar
Ay iner öper gider
Bakir geceyi deler yarasalar
Hain doğar
Bu yıl haziran
Yinede yaşamak
Yinede yaşamak

Ben korkağın biriyim
Berbat bir güfteye yataklık eder
Ömrüm
Dik duramıyorum sevdanın karşısında
Kendi alınma sıkıyorum hüznü
İşte öyle gözüm
Yinede yaşamak
yinede yaşamak

karanlık hançer şafağa
umut göçebe
seslerde parçalanan ninni
Kan kokusu yayar
Analar yeni canlar doğursa da
Sancıya,sancıya
Canları gider bir acıdan
Bir acıya
Yinede yaşamak
Yinede yaşamak

Gençlikte hep aynı çığlık
Sevda
İşsizlik
Ağlar gelin
Erguvan pişmanlık kokar
Kapital ağızda baldıran tadı
Yinede yaşamak
Yinede yaşamak

Okan Kurdoğlu

Yolumu kestiler

akşam olur herkeste yara var
sevgiler yazmışım sayfa,sayfa
iki elim çakalda
şu kaldırımlarda
dizime vura vura yandım
ben acıya nasıl dayandım
sesimi kestiler duyuramadım
yolumu kestiler varamadım

çocuk oldum kestiler
genç oldum
işçi oldum
aşık oldum kestiler
acım dağıldı dağlara
yeter dedim
aç kaldım
susuz kaldım
yine yolumu kestiler
aman diledim
şarkı oldum
şiir oldum
yine sesimi kestiler
yine yolumu kestiler

oydular yüreğimi
iki yüzlüler
nifakçılar
gaspçılar
yanlızlığa düştüm lime lime
vay benim halime

insan satıcıları sarmış günü
iyi oynuyor hainler oyunu
nerden geldiği belli olmaz soyunu
yolumuzu kesenler
kendi ellerinde bulacaklar sonunu
ağaçlar kuşlar gülecek
toprak nasıl kabul edecek
ölüsünü

.....

Okan Kurdoğlu

Yüzün bu şehir

günler keskin ustura ağzı gözlerimde
kalbimde hüküm sürer saltanatın
nerdesin
öfke dolanıyor bedenimde
acıdan alev yanıyor
hayalin içimde saldırıyor dudaklarıma
dudaklarım kanıyor

yüzün belki bu şehir
belki yalnızlığımın
ömrüme serpilmiş öpücüğü
belki yıkılmışlığın yürek vuruşu
sana varmak bendeki yaraya dokunuş

sana tutsaklığım yayıldı dağlara
bir balıktım düştüm ağlara
ağıtım yükselir
gün doğdu ışığı
beni bu ayaklar bunca yıl nasıl taşıdı

bekle beni sözümdür
karları eritirim
zamanı tutsak eder gelirim
sana köle olur gelirim
karşımda yılan gibi dursalar
zamanı tutar tutsak eder
yine gelirim

Okan Kurdoğlu